

veto

maandag 1 oktober 2007 • jaargang 34 • nummer 2 • 2007-2008 • www.veto.be

Nic Balthazar:

“De film is beter dan
het boek”
p. 16

Verder in dit nummer:

- “De Islam is geen monster” IMSAL licht toe. p. 4
- De XII werken van Veto: “undercover als Erasmusser” p. 7

Politika en Wina verbreken samenwerking met Acco

“Acco concurreert met de kringen”

De coöperatieve vennootschap Acco drukt sinds de jaren zestig de cursussen voor de cursusediensten van de kringen. Volgens de statuten moeten zij deze cursussen zo goedkoop mogelijk aan de studenten aanbieden. Politika en Wina vinden dat de realiteit niet meer overeenstemt met de theorie.

An Moerenhout & Robby Vangeel

In het kader van de eerste democratiseringsbeweging riepen de Leuvense studenten de studentencoöperatieve Acco in het leven. Een halve eeuw later is Acco nog steeds een studentencoöperatieve waarbij zowel oudstudenten als studenten in de Raad van Bestuur zetelen en mee het beleid bepalen. Ondanks deze kansen tot inspraak kunnen een aantal studentenkringen zich niet meer vereenzelvigen met de werkmethode van Acco. Politika en Wina verbreken sinds dit academiejaar hun samenwerking met Acco en gaan in zee met Standaard Boekhandel.

DIENSTEN

Ekonomika was in het verleden de eerste om de stap te zetten naar de Standaard Boekhandel. Zij nam Standaard Boekhandel aan als extra leverancier om zo een duidelijk signaal te geven aan Acco dat ze de situatie moesten verbeteren. Preses van Ekonomika Arne Peersman vindt dat de dienstverlening van Acco sinds deze actie positief evolueerde. “De leveringen gebeuren nu tijdig en in correcte hoeveelheden,” aldus Peersman. “Bovendien verhoogde Acco zijn korting voor alle Leuvense kringen van 15 naar 18 procent. Wij zijn zeer verheugd dat onze actie ten voordele was van de Leuvense studenten.”

Wina en Politika gaan hier echter niet mee akkoord. In navolging van de rest van Scientica hebben ook zij hun samenwerking met Acco opgeschort. “De diensten van Acco draaien niet goed,” aldus Thomas Vandor-

mael, kringcoördinator van Politika. “Acco dwarsboomt de kringen door moedwillig boeken achter te houden en deze eerst in de winkel aan te bieden. Acco concurreert met de kringen in plaats van er mee samen te werken.” Directeur van Acco Herman Peeters weerlegt deze beschuldigingen: “De cursussen zijn sinds vorig academiejaar vroeger beschikbaar, de studenten moeten minder lang aanschuiven aan de kassa’s en de cursusprijs is ondertussen met tien procent gereduceerd.”

TE DUUR

Acco tracht haar diensten nu ook te optimaliseren door het concept van *service agreements* toe te passen. *Service agreements* omvatten duidelijke afspraken tussen Acco en de kringen over de manieren en momenten van levering en over de facturatie. Als Acco deze afspraken toch niet nakomt, ontvangen de kringen bepaalde concessies. “Maar ook met deze *service agreements* wordt er een loopje genomen met de kringen,” vertelt Thomas Vandormael. “Indien Acco niet levert op de overeengekomen datum, wordt de prijs gereduceerd met één procent. Eén procent is lachwekkend. Bovendien zijn er clausules waarin wordt vermeld dat Acco onder sommige omstandigheden alsnog later kan leveren.

Daarnaast wordt de overstap van Wina en Politika ook ingegeven door de prijzen van de cursussen. “De cursussen van Acco zijn te duur,” klinkt het. “De cursusediensten zijn veel goedkoper, zelfs als men de korting van een aandeel in rekening brengt.” Politika kan de boeken die professoren uitgeven bij Acco naar eigen zeggen goedkoper verkopen in de cursusedienst via de Standaard Boekhandel dan Acco in de winkel. Arne Smeets, vicepreses van Wina: “Acco controleert niet wat ze uitgeven. Zo publiceert zij slides in zwart-wit terwijl deze in kleur veel duidelijker zijn. Acco verkoopt ze dan in zwart-wit en verbiedt contractueel om de cursussen op andere

Preses vs. preses

Je kan preses worden omdat je een geboren leider, een feestbeest, een tolerante ziel of een gewiekste organisator bent. Of omdat je een lief zoekt. Omdat we onze Leuvense voorzitters een warm hart toedragen, helpen we hen met hun queeste. Deze week kan u meer lezen over de twee uur durende blind date van Lander Kennis van Babylon (Taal- & Letterkunde) en Dries Claes van de Vlaamse Technische Kring (VTK).

p. 5

manieren, zoals via Toledo, aan te bieden.”

Directeur van Acco Herman Peeters reageert: “Acco is naast een coöperatieve ook een bedrijf dat moet concurreren met andere ondernemingen. Acco bezit vijf boekhandels en stelt permanent ongeveer tachtig mensen te werk. Daarom moeten wij in omvang blijven toenemen en voldoen aan bedrijfseconomische parameters.”

TOEKOMST

Volgens de kringen moet Acco zich bezinnen over waar ze naartoe wil. “Er zijn twee opties,” vertelt Thomas Vandormael. “Enerzijds kan Acco het commerciële aspect afbouwen, weer samenwerken met de kringen en zo haar basisdoelstelling — goedkoop cursussen produceren — opnieuw waarmaken. Anderzijds kan het sociale en coöperatieve deel van Acco opzij worden geschoven en kan Acco evolueren tot een echte onderneming.” Herman Peeters vindt niet dat Acco haar band met de studenten is verloren. Peeters: “Er zitten vijf studenten in de Raad van Bestuur waardoor wij een zeer

intense band hebben met de studenten. Het is jammer dat deze studenten meestal maar voor één jaar zijn gemandateerd. Ieder jaar opnieuw moeten de studenten zich inwerken en moet de vertrouwensband weer worden opgebouwd. Dat is een probleem.”

MONOPOLIE

Peeters benadrukt dat de studenten vooral aandacht moeten hebben voor de gevolgen op lange termijn. “Hoewel Standaard Boekhandel op dit moment misschien betere voorwaarden kan bieden, mogen de studenten zich niet laten verleiden door voordelen op korte termijn. Als Standaard Boekhandel op lange termijn een monopolie zou verwerven over de studentencursussen kan zij zonder weerstand haar prijzen vermeerderen. Standaard Boekhandel heeft immers geen studenten in haar beleidsorganen. De studenten zullen er nooit worden uitgenodigd en zullen ook nooit inspraak hebben.”

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Veto trakteert:

Schrijf een artikel voor Veto

& wij trakteren u een pintje!

zie p. 11

Online evaluatie van je vakken. Laat je stem horen!

Niets dan lof is er te horen over de nieuwe online evaluatie van de vakken. Eindelijk kunnen we ons gedacht zeggen over de cursus, de prof, de begeleiding. Niets of niemand zal nu nog kunnen ontsnappen aan ons oordeel. Vanuit je luie zetel geef je vorm aan een rapport over de prof. Meer participatie en kwaliteit in het onderwijs is toch waar we al jaren om vragen, niet? Wel, we krijgen het!

Misschien moeten we toch niet te hard van stapel lopen en eens kijken of zulke enquêtes echt wel bijdragen tot een kwaliteitsvoller onderwijs waar ruimte is voor participatie van de studenten.

Zal het rapport voor de docent hem of haar beter doen les geven? Zullen wij, door onze 'inspraak', beter onderwezen worden?

Het doel van een universitaire opleiding is de studenten voor een intellectuele uitdaging te stellen, met andere woorden, je stapt de universiteit op intellectueel vlak anders buiten dan je ze binnengekomen bent. In het begin van de opleiding heb je de keuze: wil ik de lat overspringen of niet. De kwaliteit van het onderwijs hangt af van vele factoren, dus niet enkel van de hoogte van de lat. Vast staat wel dat de student een inspanning moet leveren. Net door die inspanning verleg je je grenzen en leer je jezelf en de wereld kennen. Kortom: 'Ontdek jezelf, begin bij de wereld'.

Een rapport is een controlemiddel dat veronderstelt dat diegene voor wie het rapport bestemd is, zich schikt naar de aanbevelingen in dat rapport en zijn handelingen aanpast. De docent moet zich dus aanpassen aan de wensen van de student. De lat wordt zodoende verlegd en je moet geen intellectueel wonder zijn om te beseffen dat in het overgrote deel van de gevallen die lat lager zal worden gelegd. Een tweede op te merken punt is dat het onderscheid tussen student en docent kleiner wordt. De professor wordt leerling. Zelfs de student wordt belachelijk gemaakt omdat wordt verondersteld dat deze de uitdaging niet meer aankan. Hij of zij wordt niet meer gestimuleerd. Student wordt leerling.

In zijn boek 'Waar zijn de intellectuelen?' verwoordt Frank Furedi het als volgt: 'Het ethos van de controle dwingt individuen ertoe zich te onderwerpen aan een regime dat hun arbeid wil kwantificeren en inspecteren. Het werkt aldus hap-

klare, gestandaardiseerde arbeid in de hand, die zich gemakkelijk laat kwantificeren en verteerbaar is voor een geïnfantiliseerd publiek.'

Spontaan kan hierbij gedacht worden aan de 'hand-out-cultuur', waarbij je de cursus links kan laten liggen en reeds kan slagen voor het vak als je de slides hebt bestudeerd. De proffen die nog doceren zonder slides zullen het ongetwijfeld moeten ontzien in de enquête.

Ik spreek dus niet over eventuele misbruiken of waanzinnigheden die kunnen voorkomen bij deze enquête, zoals 'de cursus is te dik, laat ons alle cursussen dunner maken'. Dan kunnen we even goed het onderwijs afschaffen en gewoon diploma's uitdelen.

Ten tweede zou deze enquête een bijdrage leveren aan meer participatie in het onderwijs. 'Participatie' klinkt natuurlijk mooi en lijkt een democratisch principe. In dit geval is dat allesbehalve. Tenzij je een broekschijter bent, vraag je gewoon of de prof niet langzamer les wil geven, ergens dieper op moet ingaan. De mogelijkheid bestaat overigens al lang om onrechtvaardigheden aan te vechten. Zoals reeds gezegd wordt door deze schijnparticipatie het principe van kennisoverdracht ondermijnd door de kleinering van de docent en verliest onderwijs zijn waarde.

'LOKO heeft samen met de universiteit hard gewerkt aan dit evaluatiesysteem', is te lezen op de folder van de onderwijsevaluatie. LOKO, de studentenraad van de K.U.Leuven, zou beter meer energie gebruiken voor de strijd voor beter onderwijs in plaats van studenten vergiftigde snoepjes te bedelen. Ze zouden beter enquêtes maken met de vraag wat we vinden van de gevolgen van de Bologna-verklaring of het Plan Vandenbroucke. Denkt LOKO nu werkelijk dat ze de student minder apolitiek en meer onderwijs- en, bij uitbreiding, maatschappijkritisch kan maken door deze vanuit zijn bureaustoel een online evaluatie te laten invullen? Naar mijn mening holt ze gewoon de postmoderne mode en dus de ondergang van het denken achterna.

Rombouts Wouter, 3e ir Bio-Ingenieurswetenschappen

BOND BETER LEEFMILIEU LANCEERT NIEUW PROJECT

Meer duurzaam papiergebruik in hoger onderwijs

Bond Beter Leefmilieu (BBL) start een nieuw project Fenix waarin zij alle studenten, docenten, kopieercentra en cursusediensten oproept papier te besparen en meer milieuvriendelijker te werk te gaan. De Leuvense studentenraad LOKO besliste om alle Acco-cursussen op gerecycleerd papier te drukken.

An Moerenhout

België neemt de weinig eervolle tweede plaats in op de lijst van landen die het meeste papier ter wereld verbruiken. Een Belg verbruikt gemiddeld 355 kilogram papier per jaar, waarvan minder dan vier procent milieuvriendelijk. Een omvangrijk deel van het papier wordt verbruikt in het hoger onderwijs. Hoog tijd om studenten en docenten te sensibiliseren, vond men bij BBL.

FENIX

Benjamin Clarisse van BBL vertelt over het ontstaan van Fenix: "Het voorstel kwam van de studenten zelf. Dado, een Brusselse studentenvereniging, had het idee om te werken rond milieuvriendelijk

papier in het hoger onderwijs. Zij zochten hiervoor contact met andere verenigingen als Safier en Jeugdbeweging voor Natuur en Milieu. Toen we hoorden van het project waren we zeer enthousiast." BBL besloot om het geheel te coördineren. Ze wilden er ook de Vlaamse Vereniging van Studenten en LOKO bij betrekken.

ACCO

Het project werd woensdag voorgesteld aan het publiek in boek- en kantoorhandel Acco. BBL riep er alle studentenverenigingen op om deel te nemen aan Fenix. Clarisse: "Het was niet toevallig dat deze voorstelling plaatsvond in een Acco-winkel. Acco is immers een coöperatieve waar de studenten de beslissingen nemen en het zijn de studenten die wensen dat de Acco-cursussen vanaf nu op milieuvriendelijk papier worden gedrukt. De Leuvense studenten stemden een aantal maanden geleden met een meerderheid voor het voorstel. Zij waren er zich van bewust dat deze beslissing een prijsverhoging van drie procent betekende. Toch kozen zij om Fenix te steunen. Dat was symbolisch zo een mooi voorbeeld dat wij deze beslissing aangrepen als startmoment van de

campagne."

EKONOMIKA

BBL verwacht van de deelnemende studentenverenigingen dat ze een aantal acties op touw zetten. Zo moeten ze een wedstrijd richten naar de docenten en de studenten om hen te sensibiliseren. Daarnaast moeten ze een actie op poten zetten om kopieercentra te overtuigen meer milieuvriendelijk papier te gebruiken en recto verso te drukken. Tot slot wordt er van de studenten verwacht dat zij via ludieke acties, zoals het planten van een boom, de aandacht vestigen op het initiatief.

Ekonomika is alvast de pionier onder de studentenkringen. Als voorlopig enige studentenkring schaarde zij zich achter het project. Preses Arne Peersman: "Ekonomika staat voor de volle honderd procent achter Fenix. Het is zeer belangrijk dat studenten en docenten milieubewuster omspringen met het verbruik van papier. Er moet een mentaliteitswijzing komen en wij zijn bereid om daaraan mee te werken." BBL hoopt dat andere studentenkringen snel het voorbeeld van Ekonomika zullen volgen.

Excuses

Een week na de opening van het academiejaar hoor je binnen bepaalde academische middens bedenkingen over de speeches van rector Marc Vervenne en Louis Vos, vertegenwoordiger van de professor-en.

De toespraak van Vervenne bleef niet hangen, want ze bestond uit teveel woorden en ze was te abstract. Hierdoor vergat men al snel de historisch belangrijke *mea culpa* die werd geslagen ten opzichte van de allochtone gemeenschap in Vlaanderen. En dat is spijtig, want een universitaire instelling die publiekelijk haar excuses aanbiedt en te kennen geeft dat ze gefaald heeft, is uitzonderlijk.

De rector, die zich duidelijk bezig houdt met de maatschappelijke positie van zijn 'kwetsbare universiteit', moet inzien dat een andere, meer directere vorm van communiceren nodig is. Anders dreigt zijn boodschap telkens opnieuw een zucht in het ijle te worden.

Aan de andere kant was er het retorische geweld van Louis Vos. Hij fulmineerde tegen het gebrek aan inspraak van proffen in het beleid. Door zijn vlammende speech, waarmee hij moeiteloos de zaal op zijn hand had, kreeg je het gevoel dat alle proffen ontevreden en gekrenkt waren in hun statuut als zelfstandige. Velen onder hen lieten zich ontvallen dat een dergelijk gevoel hen vreemd was. Het gebrul van Vos was dus een storm in een glas water.

De soixanthuitard rolde over de tongen door de vorm en kernachtigheid van zijn betoog. Niet door de gekozen thematiek. Want die was eigenlijk een bagatel. Bovendien wekte Vos de indruk dat een universiteit enkel draait bij de gratie van professoren. Dat kwam denigrerend en hautain over ten opzichte van de andere, minder zelfzekere sprekers die een intimistisch verhaal vertelden.

Waar de rector pleitte voor een open beweging, stelde de hoogleraar geschiedenis een binnenwaartse kering voor. Twee tegenovergestelde visies, twee verschillende agenda's. Voor Vervenne wordt een universiteit niet enkel gedragen door professoren, maar door iedereen die ermee verbonden is. Vos wekt de indruk dat de fundamenten van de instelling het academische personeel vormen.

VERTROUWEN

De universiteit is een 'blanke burcht'. En dat moet veranderen. Liefst binnen drie à vijf jaar, en zo grondig mogelijk. Dat betekent meer allochtone studenten aantrekken én die ook houden. Een evidentie is dat niet. Veelal zijn allochtone jongeren gemotiveerd om te studeren, maar na enkele maanden haken zij al af. Zij voelen zich niet thuis, want ze kunnen hun identiteit en achtergrond niet plaatsten in een 'blanke' omgeving.

De allochtone gemeenschap is -- geheel terecht -- ongeduldig. De 'blanke burcht' moet gerenoveerd worden. Maar niet met decoratieve elementen omdat de gevel dan een mooi kleurtje krijgt. Vervenne heeft met zijn speech druk gezet op de ganse universitaire gemeenschap om resoluut werk te maken van een allochtonenbeleid. Nu blijft het wachten om uit de abstractheid van het aangekaarte probleem een brede visie te ontwikkelen die ook geconcretiseerd wordt in feitelijke actiepunten. Die lijken eraan te komen.

De excuses van de rector tonen de Leuvense universiteit van zijn meest zwakke kant. En dat is moediger dan erop te wijzen dat sommige 'blanke' proffen het moeilijk hebben met de manier waarop bepaalde 'strategische' plannen tot stand komen. Een klacht die trouwens niet door iedereen in het proffencorps gedragen wordt. Want, klinkt het argument, er is nu al te weinig tijd om deftig onderzoek te voeren en goed onderwijs aan te bieden, laat staan dat men ook nog eens alle bestuursplannen leest, becommentarieert en helpt mee vorm te geven. Daarvoor heeft het academische personeel, per faculteit, een bestuursploeg aangesteld die hun vertrouwen wegdraagt.

Wie binnen het beleid is het vertrouwen van de allochtonen waard?

Maarten Goethals

ONDERWIJSRAAD KRIJGT NIEUW GEZICHT

“Ik sta voor een kritische houding”

De onderwijsraad heeft sinds dit jaar een nieuwe voorzitter. Tine Baelmans, hoogleraar aan het departement Werktuigkunde, weet wat van haar wordt verwacht: “de onderwijsraad een nieuwe dynamiek geven”.

Maarten Goethals

“De onderwijsraad is een denktank die advies geeft aan de mensen die het beleid voeren, in het bijzonder de Academische Raad (AR). Een denktank moet per definitie kritisch zijn. Ik sta voor die houding.” Tine Baelmans kent de zwaktes en sterktes van de onderwijsraad en vat die als volgt samen: “Het overbodige vermijden en abstracte onderwijsconcepten concretiseren. Maar op zo’n manier dat de uitwerking breed gedragen wordt.”

PRAATBARAK

Tine Baelmans: «De onderwijsraad heeft een belangrijke functie binnen de universiteit. De onderwijsproblematiek wordt er in zijn algemeenheid en over de faculteiten heen behandeld. De kunde van het orgaan is een universiteitsbrede aanpak. Het houdt bovendien rekening met wat van buitenaf komt, zoals de associaties en de overheid.”

Veto: *Is de onderwijsraad door die algemeenheid niet teveel een praatbarak?*

Baelmans: «In de raad gaat het telkens om concepten, zoals leerkrediet of diploma-ruimte. Het is essentieel dat je deze concepten duidelijk stelt, want er zijn verschillende manieren om die te implementeren. Je moet dus kijken of datgene wat je uitdenkt, haalbaar is voor alle faculteiten. Onderwijsraad lijkt me daarom geen praatbarak, maar eerder de perfecte plaats om af te tasten wat mogelijk is. Het overbodige moet je wel vermijden. Als discussies te lang duren, er teveel herhaald wordt en het gevoel heerst we onze tijd aan het verspelen zijn, dan moet je knippen in de discussie.»

Veto: *Doet de onderwijsraad wel nuttig werk?*

(Foto Wim Driessens)

Uiteindelijk is het de AR die de beslissingen neemt op basis van de discussies die daar gevoerd zijn.

Baelmans: «Op de onderwijsraad wordt veel tijd geïnvesteerd in afzonderlijke dossiers. Daardoor kan je sterker gedocumenteerd gaan naar de AR. Dit is ook de taak van de voorzitter: de meerwaarde die de onderwijsraad aan dossiers toevoegt, kunnen toelichten. Het zou daarom een goede zaak zijn dat ik, voor dossiers die behandeld werden op de onderwijsraad, op de AR aanwezig zou zijn. Op die manier gaat ons werk niet verloren.»

PASSIEVE ROL

Veto: *Wat doet een goede voorzitter?*

Baelmans: «Enthousiasmeren. Een voorzitter staat open voor andere meningen en kan discussies in goede banen leiden. Dit wil zeggen, conclusies trekken op het einde van de rit. Er

moet een zekere daadkracht, een concreetheid volgen uit de discussies, hoe abstract deze ook zijn. Maar of me dat zal lukken, zal de toekomst uitwijzen. Het verleden heeft me getoond dat mijn eigen werkkracht en motivatie anderen kan inspireren.»

Veto: *Wat zijn uw persoonlijke ambities?*

Baelmans: «Ik hoop de participatie van alle geledingen te verwezenlijken. Er moet een dynamiek en een brede gedragenheid tot stand komen. Beslissingen moeten niet enkel van bovenaf komen, maar ook *bottom-up* ontstaan. Daarvoor moet er voldoende ruimte zijn voor discussie. Dat betekent dossiers voorbereiden, maar ook in vraag stellen. Vergadertechnisch moet er ook een evenwicht gevonden worden tussen de sprekers.»

Veto: *En op vlak van dossiers, wat zijn daar uw doelstellingen?*

Baelmans: «Naast de belangrijkste onderwer-

pen, zoals flexibilisering, kwaliteitszorg en diplomaruimte, wil ik me ook concentreren op de rol van de docent. Meer bepaald de doceercapaciteit van onze universiteit in verhouding met het gevoerde onderzoek. Ook wil ik me bezighouden met de rol van de student. Ik huiver ervan dat deze een passieve rol krijgt. De student krijgt nu gemakkelijk de indruk dat hij aan de instelling een klant is en dus niet zozeer een actieve actor.»

Veto: *Hoe belangrijk zijn studenten in de onderwijsraad?*

Baelmans: «De student is een belangrijke schakel. Temeer omdat zij de onderwijsconcepten interpreteren met hun tijdgeest. Het zijn ook zij die de concepten verwezenlijken en realiseren.»

Veto: *Hoe is uw relatie met onderwijscoördinator Ludo Melis, waarmee u intens moet samenwerken?*

Baelmans: «We zien elkaar op geregelde tijdstippen. We hebben een zeer open houding tegenover elkaar. Maar er mag wat weerwerk zijn van beide kanten. Ik zie mezelf als iemand die tussen de beleidsploeg en de faculteiten staat.

Wie is Tine?

Martine Baelmans (1964) is gewoon hoogleraar aan de afdeling Toegepaste Mechanica en Energieconversie van het Departement Werktuigkunde. Haar onderzoek richt zich op stromings- en warmteoverdrachtfenomenen.

De nieuwe voorzitter heeft een verleden als programmadirecteur en zetelt daarnaast in de Raad voor Studentenvoorziening. Betrokkenheid met de student is haar dus niet vreemd.

In haar weinige vrije tijd luistert Tine naar klassieke muziek, folk-muziek en kleinkunst. Zelf speelt ze de mandola. Dat is het grotere broertje van de mandoline.

Typerend: “Niets doen kan ik niet”

DRUK NEEMT TOE OM ALLOCHTONEN SERIEUS TE NEMEN

“Tijd om te handelen”

Nadat rector Marc Vervenne in zijn openingspeech toef dat de Leuvense universiteit in gebreke blijft in het aantrekken van allochtone studenten, reageert de Werkgroep Allochtone Studenten verblijd. “De rector verwoordt de frustratie van generaties allochtonen die zich uitgesloten voelen.”

Maarten Goethals

Daar er nooit echt een strategische vertaling is geweest van een allochtonenbeleid, pleit de Werkgroep Allochtone Studenten (WALS) dat de K.U.Leuven een urgentiebeleid moet voeren. “De universiteit moet duidelijk stellen wat ze wilt en wat niet.” Dat meent de secretaris van WALS, Hakim Boutkabout. Het beleid reageert door te zeggen dat men de afgelopen twee jaar de analyse heeft gemaakt. “We weten wat goed werkt en waar de pijnpunten zitten. We weten ook wat gebeurd is en wat nog moet gebeuren. Daar zijn we eerlijk over geweest in de openingspeech,” aldus vice-rector Karen Maex. Zij is binnen de universiteit bevoegd voor diversiteit.

MALLEMOLEN

“De woorden die de rector sprak, vertolken frustraties van hele generaties allochtonen die vandaag in de marge leven en zich uitgesloten voelen,” vertelt Hakim. Door in zijn openingspeech een *mea culpa* te slaan ten opzichte van de allochtone gemeenschap, verhoogt de rector nu de druk op de beleidsmakers om werk te maken van een ‘effi-

ciënter’ allochtonenbeleid.

Volgens Hakim kijken sommige beleidsmakers nog teveel weg. “Maar de rector, die een groot empathisch vermogen aan de dag kan leggen, heeft wel degelijk de ambitie om een even duurzaam en wervend allochtonenbeleid te voeren als aan de VUB. Zij die dat niet geloven dwalen en schatten hun eigen rector verkeerd in.”

De werkgroep, die kort voor de opening van het academiejaar een gesprek had met de leiders van de universiteit, pleit ervoor om het dossier tijdelijk weg te halen van de reguliere studentendossiers. Ze vindt een urgentiebeleid nodig om de opgelopen achterstand in te halen. “De problematiek van allochtonen heeft een dermate grote specificiteit dat we geen tijd meer mogen verliezen door dit dossier in de mallemol van het algemeen beleid te stoppen,” aldus de secretaris. “We pleiten natuurlijk voor een overkoepelend beleid waar allochtone studenten hun plaats hebben naast andere groepen, maar pas wanneer men voldoende dossierkennis heeft. Dit houdt natuurlijk in dat de huidige beleidsmakers zich moeten vrijmaken om zich te verdiepen in de materie.”

Daarnaast pleit de werkgroep voor een duidelijke financiering en institutionele spanningen. “Voorlopig was er nog niet veel duidelijkheid in gekomen” zegt Hakim. “Maar met de huidige vice-rector hebben we een sterke persoon die snel en efficiënt kan werken en die vooral kan doorzetten wanneer ze overtuigd is van een zaak.” Met die laatste nuance vraagt het adviesorgaan openlijk om

een duidelijke stellingname van het rectoraat.

SCHAALGROOTTE

Karen Maex is klaar: “We werken met mensen die het engagement willen aangaan en de vraag echt stellen.” Maar toch is de vice-rector niet geheel akkoord met de voorgestelde werkwijze van de werkgroep. “Het dossier weghalen van de andere studentendossiers is een eigenaardige manier van formuleren. Het beleid voor allochtone studenten is veel breder dan dat en we willen ook een bredere verantwoordelijkheid nemen. We moeten eerder gericht werken om uiteindelijk te komen tot een inclusief beleid. Op dit moment leggen we de krijtlijnen van het beleid vast.”

Maex: “De voorbije twee jaar hebben we aftastend gewerkt. We hebben wel structuren opgezet en gerealiseerd, maar het bleef telkens kleinschalig. De tijd is nu rijp om meer te doen.” Dat *meer* is het beleid meer visibiliteit geven, de coördinatie versterken en de fragmentatie wegwerken binnen de universiteit. Maar ook meewerken met andere Leuvense actoren, zoals middelbare scholen en allochtone verenigingen, om effectief gebruik te maken van de schaalgrootte. “We willen niet vallen voor de interne paradox: iets zeggen, maar het tegenovergestelde doen. Als er overleg nodig is, moet de tijd er voor genomen worden: zo werkt beleidsvoering. We zijn eerlijk, over wat gebeurd is en over wat we nog zullen doen. We zullen hierover

openlijk communiceren.” Hiermee geeft de vice-rector dus te kennen dat de intenties in de nabije toekomst concreet zullen worden uitgewerkt.

Diversiteit

Toen Vervenne twee jaar geleden aantrad als rector van de K.U.Leuven, ging dit gepaard met een vernieuwde aandacht voor de maatschappelijke positie van de universiteit. En dus ook inzake allochtonenbeleid. Hij stelde daarvoor vice-rector van Wetenschap en Technologie, Karen Maex, verantwoordelijk. Maex wordt hiervoor bijgestaan door een rectoraal adviseur gelijke kansen.

Beiden zetelen in de stuurgroep diversiteit. Die houdt zich bezig met het behandelen van minderhedengroepen aan de universiteit: gender, mensen met een functiebeperking en allochtone studenten. Voor elke groep bestaat een afzonderlijke werkgroep die advies geeft aan de stuurgroep en aan de universiteit. De Werkgroep Allochtone Studenten, die bestaat uit verschillende vertegenwoordigers van de universiteit, reflecteert over wat zou moeten gebeuren opdat een efficiënt beleid, op vlak van in- en doorstroom van allochtone studenten, gevoerd zou worden.

EEN GESPREK MET DE STUDENTENVERENIGING VOOR MOSLIMS

“De islam is geen monster”

Binnen de Leuvens studentenwereld huizen tal van minderheidsgroepen. Om de twee weken licht Veto één groep op uit de duisternis en steekt die de spreekwoordelijke microfoon onder de neus. Deze week voeren we naar de Rij-schoolstraat en hielden we halt bij IMSAL, *The International Muslim Students Association of Leuven*.

Tatiana De Wée

Het enige dat de locatie van de internationale studentenvereniging voor moslims verraaft is een klein, blauw plakkaatje van de K.U.-Leuven. Geen ronde koepels of een architectonisch indrukwekkende moskee. Enkel een huis, aangeboden door onze universiteit, zo blijkt. Met open armen worden we er ontvangen door Muath Sabha, de verantwoordelijke van de studentenvereniging en tevens doctoraatsstudent computergrafiek.

Veto: Hoe moeilijk was het om een gebouw ter beschikking te krijgen van de K.U.Leuven?

Muath Sabha: «Dat ging eigenlijk redelijk vlot. We zijn een geregistreerde vereniging in de K.U.Leuven, dus kregen we vanaf het startschot in 1984 een gebouw aangeboden. Eerst in de Schapenstraat en later hier in de Rij-schoolstraat. We zijn heel dankbaar dat we hier mogen zetelen, toch zijn er enkele knelpunten.»

«Het gebouw is dan wel geheel voor ons,

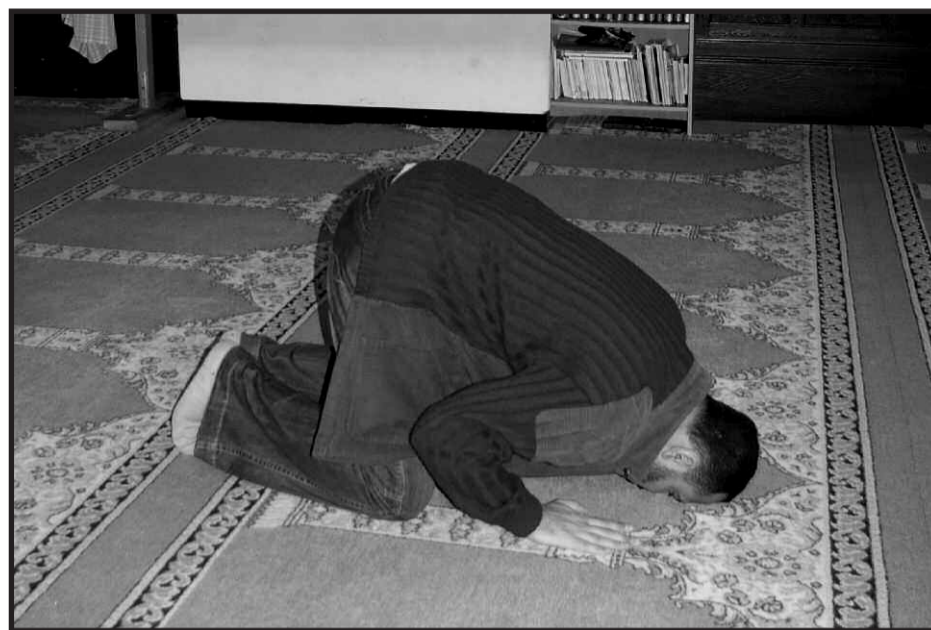
de energierekeningen moeten we zelf bekostigen. Iedere maand doen we daarom een soort collecte bij onze eigen leden. Maar dat is niet zo makkelijk: velen onder hen zijn hier zelf beland met een beurs en kunnen dus niet iedere maand geld ophoesten. Ook de tapijten in de moskee zijn aan vervanging toe. Tien jaar geleden zijn ze door enkele studenten eigenhandig gelegd, maar na zoveel tijd beginnen die natuurlijk een muffe geur achter te laten. Daarenboven zijn de toiletten in slechte staat door gebrek aan een degelijk ventilatiesysteem. We willen helemaal niet ondankbaar klinken, maar voor ons is het soms moeilijker dan voor anderen om dit allemaal zelf te financieren.»

NIET-MOSLIMS

Veto: Kunnen jullie makkelijk moslimstudenten bereiken?

Sabha: «Het is onmogelijk om alle studenten op de hoogte te brengen van onze organisatie. We proberen zo goed en zo kwaad als het kan mensen aan te trekken door te flyeren, posters te maken en te e-mailen. Niet alleen moslimstudenten, maar ook mensen met een andere religieuze achtergrond zijn welkom bij ons.»

«We merken vaak dat ook niet-moslimstudenten naar onze activiteiten komen. Ook hen proberen we een hand te reiken. Ze zijn doorgaans heel nieuwsgierig naar het reilen en zeilen in onze godsdienst. Veel mensen

(foto Bram Vanoirbeek)

denken dat ze de islam kennen, toch zijn ze dan verbaasd wanneer we over ons geloof vertellen.»

Veto: Wat beschouw je dan als het grootste probleem van buitenstaanders tegenover de islam?

Sabha: «Het grootste probleem is dat ze onze religie verwarren met onze cultuur. Dat zijn twee totaal verschillende dingen. Moslims komen van overal, net zoals christenen. Ook de islam bevindt zich in een cultureel sausje. Als we onze leden onder de loep nemen, kunnen we ze niet in één land plaatsen.»

«Je kan geen persoon aanwijzen van pakweg Marokko en zeggen: “dat is nu een moslim”. Ook daar leven verschillende religieuze groepen samen. Religie is iets dat vanbinnen zit. Je kan niemand zomaar in een hokje plaatsen omdat hij er zus of zo uitziet. Mensen gaan nog altijd te vaak op die uiterlijke aspecten af. Er bestaat helemaal geen vastomlijnd kader hoe moslims uitzien.»

«Regelmatig lezen we in de media dat ‘moslimjongeren’ weer iets hebben mispeuterd. Ik vraag me dan af waarom dat woord ‘moslim’ erbij moet staan. Zoiets draait toch helemaal niet om religie, maar om het gedrag en de persoonlijkheid van die bepaalde jongeren.»

WRANG GEVOEL

Veto: Hebben de aanslagen van 11 september enige invloed gehad op jullie organisatie?

Sabha: «Op IMSAL heeft dit geen directe

invloed gehad. Bij ons draait het om de activiteiten die we brengen. Natuurlijk heeft ieder van ons er zijn persoonlijke mening over, maar als organisatie an sich zijn we er niet mee bezig. We zijn niet echt op onze plaats om hierover te praten.»

Veto: En wat als we een beetje dichter bij huis kijken? Met de naweën van de anti-islam-betoging in ons kielzog, hebben de moslims in België toch weer een opdoffer te verwerken.

Sabha: «Net zoals de aanslagen zijn we ook hier niet op onze plaats erover te oordelen. Vanbinnen weekt dit wel wrange gevoelens los omdat dit recht tegen de godsdienstvrijheid indruist. Toch geloof ik niet dat die actie van het Vlaams Belang ook maar enig positief effect heeft gehad. Veel mensen waren tegen de betoging, anderen zijn, juist omwille van de actie, nieuwsgierig geworden. Ze willen meer weten over ‘het monster’ — de islam. Natuurlijk is onze religie geen ‘monster’, alleen komt niet iedereen daar altijd achter. Vaak hoor ik van mensen: “als er zoveel slechts gepubliceerd wordt over de islam, dan wil ik er juist meer over weten.” Dus ik weet niet die betoging zijn eigen gewenste effect heeft gehad.»

De studentenmoskee en tevens de studentenvereniging bevinden zich op: Rij-schoolstraat 25, 3000 Leuven

POLITIKA ORGANISEERT FILM- EN INFOAVOND OVER RAMADAN

Vastentijd! Hoezo?

Iedereen heeft wel al eens van de ramadan gehoord. Niet iedereen is echter goed op de hoogte van wat het inhoudt. Om deze vastentijd bij de moslims eens extra in de spotlights te zetten wordt hiervoor een filmavond en infoavond georganiseerd. Hiervoor sloegen IMSAL, de islamitische studentenvereniging, en Politika de handen in elkaar.

Liesbeth Vandenbroucke

Karen De Wolf (*wetenschappelijk medewerker van de faculteit Sociale Wetenschappen, red.*) is verantwoordelijke van het pilootproject *instroom allochtone studenten*. We vroegen haar waarom Politika zijn leden en studenten met deze activiteiten verleidt. “De problematiek rond allochtone studenten is dubbel. Enerzijds voelen de allochtone studenten zich niet echt thuis in de universitaire omgeving. Vaak is de kloof met de eigen culturele achtergrond te groot. Anderzijds zijn ze hier ondervertegenwoordigd, terwijl deze minderheidsgroep in de maatschappij steeds toeneemt.”

De K.U.Leuven heeft de omvang van het probleem echter niet onmiddellijk ingezien. Pas in 2006 werkte ze een

oplossing uit met het masterplan ‘Gelijke kansen en diversiteit’. “De universiteit heeft nog een enorme achterstand in te halen,” legt De Wolf uit. Het plan moet een actievere participatie op gang trekken van ‘de ander’ in zijn ‘anders-zijn’. Dit impliceert dan ook een sterk engagement van iedereen. Met deze acties neemt Politika meteen het voortouw. Ze brengt haar studenten samen met de moslimgemeenschap en bovendien draagt ze haar steentje bij tot sensibilisering.

NA ZONSONDERGANG

De ramadan, die nu op zijn einde loopt, kunnen de studenten op woensdag zelf meemaken. Dat betekent: niet drinken, eten of roken van zonsopgang tot zonsondergang. “Door jezelf even te verplaatsen in de schoenen van een moslim kan je je misschien voorstellen hoe zwaar het soms kan zijn,” aldus De Wolf. Tijdens de infoavond zal iemand van IMSAL de studenten bijstaan met een woordje uitleg over het hoe en waarom van de ramadan.

Na de uitleg kunnen eventuele vragen bij het publiek worden opgehelderd: *Veroorzaakt het ritueel geen ondervoeding? Kan ik dit voorleggen aan mijn diëtist als een nieuw dieet? Levert het*

vasten betere seks op? Dit wordt gevolgd door een gratis traditionele maaltijd in de Alma. “Deze *halal*maaltijd is speciaal bereid door de studentenvereniging. Gedurende het eetfeest worden onder andere soep, brood, dadels, yoghurt en munthee aangeboden,” licht Politika-kringcoördinator (*equivalent van preses, red.*) Thomas Vandormael toe.

Dat er slechts tachtig genodigden zijn voor deze avond op een studentenpopulatie van ongeveer twintigduizend man, kan betreurd worden. Maar het budget laat niet meer toe. Toch hoeft het selecte aantal geen domper op de feestvreugde te zijn. Als de andere faculteiten en studentenkringen ook hun verantwoordelijkheden opnemen, ziet de toekomst er rooskleurig uit.

Maandag 01/10, 20u00: de film ‘Mille mois’, een film dat zich afspeelt tijdens de ramadan, in aula Jean Monnet. Gratis toegang. Woensdag 03/10, 18u30: infoavond over de ramadan met maaltijd. Gratis voor tachtig genodigden, in de zijbeuk van Alma 2. (Online) inschrijven kan tot en met 2 oktober om 13u00, <http://soc.kuleuven.be/sw/diversiteit/activiteiten/iftaravondinschrijven.php>

PRESES VS PRESES (2): BABYLON VS. VTK

Wat scheelt er met de eerstejaars?

Je kan preses worden omdat je een geboren leider, een feestbeest, een tolerante ziel of een gewiekste organisator bent. Of omdat je een lief zoekt. Omdat we onze Leuvense voorzitters een warm hart toedragen, helpen we hen met hun queeste. Deze week mochten Lander Kennis van Babylon (Taal- & Letterkunde) en Dries Claes van de Vlaamse Technische Kring (VTK) het glas klinken tijdens een twee uur durende blind date.

Ken Lambeets

Veto: Ben je aangenaam verrast door je blind date?

Dries Claes: «Ik had verwacht dat het iemand van Letteren ging zijn. Ook al ben ik zijn naam vergeten, ik vind dat het goed meevalt.»

Lander Kennis: «Ik ben Lander, preses van Babylon, aangenaam. Toen ik het telefoontje kreeg, ben ik beginnen speculeren. Ik wist dat de presessen van NFK en Ekonomika al geweest waren en dacht dat het misschien iemand van een grote kring was, om zo een contrast te scheppen. Voor mij is het een positieve blind date.»

Veto: Je kan steeds een vraag trekken uit de vragentrommel om de blind date vlot te laten verlopen.

Lander: «Hoe verliep de eerste week?»

Dries: «Heel druk. Gelukkig ging alles redelijk vlot, ik heb overal wat tussen gelopen.»

Lander: «De cursusdienst was superdruk bij ons.»

Dries: «Bij ons is het bankcontact uitgevallen. Het is niet zo gemakkelijk om aan iedereen tweehonderd euro cash te vragen.»

Lander: «Hebben jullie de fakbar nog op tijd klaargekregen?»

Dries: «Het was heel nipt. Zondagavond om vijf uur was ze nog niet klaar, terwijl om negen uur de openingsreceptie al moest plaatsvinden. Niemand geloofde dat het ging lukken, behalve wijzelf. Ik moet bekennen dat we nog snel een aantal zaken verdoezeld hebben.»

Lander: «Bij ons was er die waterleiding waarvan bleek dat ze voor een deel uit loden buizen bestond. Die zijn nu gelukkig veranderd. Hebben jullie al een openingsfuif gehad?»

FILOSOFIE

Dries: «Afgelopen dinsdag: er was veel volk. Het viel me op dat de eerstejaars heel vroeg aankwamen en ook heel snel terug naar huis gingen: ten laatste om halfvier.»

Lander: «Op ons cocktailfeestje kwamen ze ook al om tien uur toe, en om één uur stipt gingen ze naar huis.»

Dries: «Ze zullen nog naar alle lessen gaan. Ben jij al naar de les geweest?»

Lander: «Ja, vandaag nog. Ik probeer in de eerste week zo veel mogelijk te gaan. We hebben heel wat keuzevakken en ik wil de juiste keuzes maken.»

Dries: «Ik heb nog niet in de les gezeten, maar ik probeer toch op de hoogte te blijven van de stof die men ziet.»

Lander: «Momenteel ben ik bezig om een onderwerp te kiezen voor mijn thesis. We hebben een eenjarige master, dus veel tijd hebben we niet. Ik heb al ingecalculerd dat

Dries: Op onze openingstd gingen de eerstejaars opmerkelijk snel naar huis.

het tweede zit kan worden.»

Dries: «De vorige preses van VTK had eerste zit op zijn thesis, dat was al acht jaar niet meer gebeurd.»

Lander: «Waarom heb je besloten om voor het preserschap te gaan?»

Dries: «In mijn omgeving zeiden heel wat mensen dat ik preses zou kunnen worden. Na een tijdje ben ik dat zelf ook gaan geloven.»

Lander: «Bij mij was het net hetzelfde.»

Dries: «Na een tijdje moet je de klik maken en zeggen: "Ik ga er volle bak voor."»

Lander: «De kiesweek was de meest intense week uit mijn hele leven. Ik sliep maar drie à vier uren per nacht.»

Dries: «Ik vond het vooral mentaal heel moeilijk. Je moet jezelf voortdurend bewijzen, de andere ploeg overtreffen zonder arrogant te zijn, de mensen van je team motiveren, organiseren.»

Lander: «Wij hadden veel vernieuwing in onze ploeg. Zij hebben echt veel werk verricht en ook nu is de nieuwe ploeg nog altijd dolenthousiast.»

(foto: Stephanie Verbeken)

Dries: «Daartegenover: wanneer je als presidiumlid twee jaar na elkaar dezelfde activiteit organiseert, gaat het vijf keer zo snel. Het was wel geweldig om de nieuwe ploeg te zien groeien. Maar ik ga eens een vraag trekken: *Als je een andere richting zou moeten kiezen dan diegene die je nu studeert, welke zou dat dan zijn?*»

Lander: «Vroeger wou ik altijd filosofie gaan studeren. Dat zagen ze thuis niet zo goed zitten wegens de beperkte carrièremogelijkheden. Ik moest eerst iets anders zoeken. Ik zag eigenlijk wel meerdere studierichtingen binnen de humane wetenschappen zitten, zoals psychologie, geschiedenis of zelfs godsdienstwetenschappen. Maar momenteel zou ik het liefst journalist worden om politiek nieuws te verslaan. Ik ga nog journalistiek bijstuderen in het buitenland en daarna ga ik misschien nog politieke wetenschappen volgen.»

Dries: «Ik heb altijd al geweten dat ik burgerlijk ingenieur wil worden. Wanneer ik op infodagen toch nog een tweede of een derde keuze moest opgeven, was dat natuurkunde of industrieel ingenieur, maar slechts ter formaliteit. Buiten de vakgroep exacte wetenschappen wordt de keuze nog veel moeilijker. Mijn broer heeft ongeveer dezelfde interesses, maar die zou ook nog geschiedenis willen studeren.»

Lander: «Tot in het vijfde middelbaar zag ik burgerlijk ingenieur ook wel zitten.»

Dries: «Nu niet meer?»

Lander: «In het zesde middelbaar heb ik de knoop moeten doorhakken. Haast iedereen in mijn klas Latijn-wiskunde ging burgerlijk ingenieur of geneeskunde studeren. Had ik voor de carrière en het geld gekozen, dan was ik hen gevolgd. Maar ik wou liever iets gaan studeren wat me echt interesseerde,

dus werd het Germaanse.»

Dries: «Je weet nochtans niet wat je mist: burgerlijk ingenieur is een hele leuke, interessante studierichting. We zien heel veel toepassingen, en al wat we zien is tastbaar. In het eerste jaar waren haast al onze examens *openboek*. Dat vond ik een hele openbaring: je kreeg dan moeilijke oefeningen voorgeschoteld en werd aan je lot overge-

Lander: Het beeld dat wij van burgies hebben is dat het nerds zijn.

laten. Vanbuiten leren was uit den boze.»

Lander: «Hoe staat het met je talenkennis?»

Dries: «Nu moet ik toch even een nuance aanbrengen (*lacht*). In de taalvakken was ik echt niet goed: Nederlands, Frans en dat

zien dat jullie haar met zoveel kringen samen uitbaten. Tot een jaar of twee terug kwam ik er wel vaker.»

Lander: «Ik ben jaloers op de budgetten waarmee jullie werken. Sinds kort zijn we ook een sponsordossier gestart, al blijft dat in vergelijking met jullie kring eerder amateuristisch.»

Dries: «Ik zal niet ontkennen dat het leuk is om met zo'n groot budget te mogen werken, maar soms vormt het ook problemen. Mensen van ons presidium geven soms veel teveel geld uit. Onze hoofdtak bestaat eruit het presidium duidelijk te maken dat er financiële grenzen bestaan. Het maakt het wel iets gemakkelijker voor ons om te werken natuurlijk. Ik denk soms ook: 'is dat nu eigenlijk nog serieus?'»

Lander: «In het verleden hebben we te weinig initiatief genomen. We gaan meer raad vragen aan andere kringen. Babylon bestaat nog maar vier jaar door het smelten van drie kleinere kringen: Germania, Romania en Clio. De switch dat we groter zijn geworden, is er nog niet bij iedereen gekomen.»

Dries: «Ha, deze vraag is wel toepasselijk, vrees ik. *Bestaat de faculteit van jouw blind date uit beauties of uit nerds?*»

Lander: «Het beeld dat wij van de burgies hebben is uiteraard dat het nerds zijn. Maar dat zou kunnen veranderen door samen eens een activiteit te organiseren.»

Dries: «Ik ben me er volledig van bewust dat we dat beeld hebben. Marijn, de preses van vorig jaar, wou dat beeld veranderen. Het is niet gemakkelijk om daar van af te geraken»

PINTEN PAKKEN

Lander: «Wat is het stereotiepe beeld dat jullie van Taal- & Letterkundestudenten hebben?»

Dries: «Ik associeer mensen die Letteren studeren meestal met filosofen: mensen die ideeën hebben, literaire ideeën, mensen die graag zweven; soms iets te hard misschien.»

Lander: «Babylon is eerder een vrouwenkring, VTK vooral een mannenkring.»

Dries: «We zijn wel al verbeterd: maandag haalden we ermee het VRT-nieuws. Na een langzame evolutie hebben we nu twintig procent vrouwen. Ideaal om eens iets samen te doen! Maar ik heb de indruk dat jullie presidium geen afspiegeling is van die verhouding.»

Lander: «Onze eerste twee presessen waren vrouwen, daarna waren het twee mannen. Er zitten wel weer meer vrouwen in het presidium dit jaar.»

Dries: «Bij ons worden die verhoudingen binnen het presidium gerespecteerd.»

Veto: *Wat vond je van de blind date? Zit er liefde in de lucht, of zal het bij een one-night-stand*

Lander: Tot in het vijfde middelbaar zag ik burgerlijk ingenieur ook wel zitten.

blijven?

Dries: «We zullen elkaar zeker nog eens tegen het lijf lopen, je kan elkaar niet ontlopen als preses.»

Lander: «Dan kunnen we samen pinten pakken na een vergadering.» «Daar kan ik mee leven (*lacht*)!»

Dries: «Het is niet echt een activiteit, maar ik ben jaloers op jullie fakbar: in tegenstelling tot ons middagkot is die de hele dag open. Het is er waarschijnlijk heel gezellig praten 's middags. Daarenboven ligt Fakbar Letteren in een goed gebouw en is het mooi om

STILTE
VOOR DE
STORM

Het gros van de studenten kunnen het zich amper inbeelden maar er is ook een Leuven zonder studenten. De keien van het Pauscollege liggen er verlaten bij, de aula's worden opgekalfaterd en zelfs de anders zo drukke Naamsestraat ligt er wat desolaat bij. Na twee maanden rust genieten de Leuvenaars voor een laatste keer van hun Leuven tijdens de *foor*-weken waarna ze weer plaats ruimen voor de hordes studenten die eind september de Leuvense straten opnieuw inpalmen. (foto's: Tom Van Breussegem)

Kort Cultuur • Kort Cultuur • Kort Cultuur • Kort Cultuur • Kort Cultuur

Kennismakingsavond CampusToneel

CampusToneel zoekt ook dit jaar gemotiveerde medewerkers. Dat kan gaan van acteurs en actrices over schmink(st)ers en pr-mensen tot handige Harry's die willen meewerken aan techniek. Voor wie graag meer wil weten, organiseert Campustoneel een kennismakingsavond. Deze vindt plaats op donderdag 4 oktober om 20u00 in de Zwartzusterkapel (Zwartzustersstraat 2, 3000 Leuven). Als dat meevalt, kan je op 9 oktober naar hun 'sluis' gaan: om 20u00 op dezelfde locatie wordt er dan 'samen gespeeld'.

Dit jaar staan er bij CampusToneel twee producties gepland: een 'spectacle coupé' met een toonmoment in december en het stuk 'Knecht van twee meesters' met voorstellingen in maart. CampusToneel is ondertussen aan haar negentiende toneelseizoen toe. Je krijgt er academische en professionele begeleiding in samenspraak met docenten van de universiteit en kunsthogescholen van de associatie van de K.U.Leuven en van de vzw Opendoek.

Meer info op www.campustoneel.be

Spraakverwarring van Davidsfonds

Op woensdag 3 oktober 2007 opent Davidsfonds Leuven-centrum het nieuwe werkjaar met de vertelling "Babylonische spraakverwarring" van Dirk Denoyelle en Carine Caljon in Auditorium Minnepoort. Wat gebeurt er als twee polyglotten zich verdiepen in klinkers en klanken uit talen van ver en dichtbij? Podiumbeest Dirk Denoyelle en taalexperte Carine Caljon gaan aan de slag met Chinese toonaarden, Arabische keelklanken, Zoeloe-klikgeluiden en Vlaamse dialecten. Ze ontwarren de taalknoop die ontstaat als een Griek 'ja' bedoelt maar nee zegt; ze staan stil bij alfabetten — met of zonder krulletjes.

De Babylonische spraakverwarring is een ludieke vertelling waarin het geslachtloze Fins het sappige West-Vlaams ontmoet. Of hoe taaltoestanden humor zijn. Plaats van afspraak is het Auditorium Minnepoort, Dirk Boutslaan 62, 3000 Leuven.

Meer informatie of kaarten zijn te verkrijgen bij Yvonne Moens, tel. 016/20 09 41 of bij In en Uit Leuven.

Leuven Universitair Koor zoekt keeltjes

Je kan niet naar de Alma of naar de les gaan of er verspert je een koor de weg? Je houdt eigenlijk zelf ook van een stevige zangpartij? Ga dan bij het LUK (Leuven Universitair Koor), een dynamisch studentenkoor met een 80-tal leden onder leiding van Dirk De Nef. Een kennismakingsrepetitie vindt plaats op 4 oktober om 19u45 in MT 02.07, St-Michielsstraat 6. Meer info op www.kuleuven.be/cultuur/luk

Dansen met Milow

De Leuvense zanger Milow is op zoek naar jongens en meisjes tussen 18 en 30 jaar om te figureren in zijn nieuwe videoclip. Het betreft de eerste single van zijn nieuwe plaat. De clip wordt opgenomen tijdens een nachtelijke party op zaterdag 20 oktober.

Stuur je contactgegevens en twee foto's (close-up & ten voeten uit) naar figuratie@caviar.be

(bv)

LEUVENS DOCTORANDUS DEELNEMER 'BEAUTY AND DE NERD'

"Verslaafd aan kennis"

Afgelopen donderdag was een zwarte dag voor onze alma mater: Bram Neirinck, doctorandus in de materiaalkunde en tevens onze trots in het televisieprogramma 'Beauty and the Nerd' werd naar huis gestuurd, omdat Goldie — zijn beauty — dacht dat 'newsboei' en niet 'nieuwsanker' een andere verwoording is voor nieuwslezer.

Ken Lambeets

Veto: *Waarom besloot je om deel te nemen aan 'Beauty and the Nerd'?*

Bram Neirinck: «Toen vrienden van mij het programma vorig jaar op televisie zagen, zeiden ze meteen dat het iets voor mij was. Blijkbaar hadden zij de reclame voor nieuwe inschrijvingen eerder gezien dan mij. Toen ik op een dag mijn mails las, had ik in BCC eentje met mijn inschrijving gekregen van een vriend. Ze hadden een heel slechte foto ingestuurd. Ik heb dan zelf ook een mailtje gestuurd. Tot nu toe weet ik van vijf verschillende mensen dat ze mij hebben ingeschreven. Persoonlijk zag ik het meer als een alternatieve vakantie: op een mooie locatie grappige opdrachten uitvoeren in de nabijheid van mooie vrouwen. *Allez ja, mooi(lacht).*»

Veto: *Had je geen schrik om slecht afgeschilderd te worden in het programma?*

Neirinck: «Niet echt. Ik dacht dat de meisjes onder vuur zouden genomen worden en dat de mannen er beter zouden uitkomen.»

Veto: *Wat betekent het woord 'nerd' voor jou?*

Neirinck: «Het woord heeft een slechte bijklank. Ik denk dat zoiets vooral door films à la *Revenge of the Nerds* komt, of door mensen die er uitzien als Bill Gates. In Nederland heeft het woord een positievere betekenis, al bestaat er geen eenduidigheid rond. Een nerd is daar iemand die de hele dag achter de pc zit, of iemand die verslaafd is aan kennis. Ik zie mezelf eerder als representatief voor het tweede type. Ik ben niet zo verslaafd aan pc-gebruik, al heb ik de pc wel vaak nodig voor het werk. Ik ben geen computerprogrammeur of hacker, eerder een gedreven gebruiker.»

PARIS HILTON

Veto: *Ben je zelf ooit een nerd genoemd?*

Neirinck: «De enigen die mij een nerd durven noemen, hebben mij ingeschreven voor het programma. Ik zou zelf een paar van mijn vrienden kunnen inschrijven. Ze zouden vol-

doen als de definitie van een nerd 'iemand die veel achter de pc zit' luidt.»

Veto: *Waarover gaat je doctoraat?*

Neirinck: «Ik doctoreer in de materiaalkunde: ik onderzoek een nieuwe methode om poreuze materialen te maken bij het maken van poeders en die technieken probeer ik te optimaliseren. Ik ben daar nu al twee jaar me bezig en heb nog twee jaar te gaan. Officieel heb ik één uitvinding op mijn naam staan, hiervoor is het patent nog in aanvraag.»

Veto: *Hoe verliep de samenwerking met Goldie?*

Neirinck: «Ik heb met haar niet bijster veel gepraat. Ze komt uit een afgeschermd milieu en ze krijgt veel van haar ouders. Paris Hilton is haar idool. We waren niet honderd procent compatibel. Ik denk dat ik meer met de andere deelnemers heb zitten babbelen dan met Goldie. Maar we moesten samen slapen in een kamer. Ze was pas achttien jaar, en met mijn zevenentwintig was ik de oudste zak van de hoop. Ik wist al van in het begin dat ik er niet erg lang ging mogen blijven. Ze hebben dat niet getoond op televisie, maar de reacties van de nerds op haar hondje waren niet zo positief. Het had in het begin de neiging de mannelijke tegenspelers aan te vallen. Kleine honden hebben soms een groot ego.»

Veto: *Stelde hun beperkte leefwereld geen problemen?*

Neirinck: «Wanneer we onder de nerds over techniek begonnen te babbelen, konden de beauties plots niet meer volgen; dan veranderden we snel van onderwerp. Wanneer zij over mode, styling of hun favoriete merk begonnen te praten, dachten wij dan weer: "waar is dat nu voor nodig".»

Veto: *Wat doe je behalve lesgeven?*

Neirinck: «Ik ben de laatste tijd terug beginnen sporten. Ik mountainbike één keer per week een vijftig kilometer, we zullen wel zien wat de winter brengt op dat vlak.»

BRIL VERLOREN

Veto: *Een memorabel televisiebeeld is datgene waarin je jouw bril verliest tijdens de oversteek van een Ardeens watertje.*

Neirinck: «We moesten dat riviertje om het snelst oversteken met een beauty op onze rug. Ik had tegen Goldie gezegd dat ze maar moest blijven zitten, ook terwijl ik in het water sprong. Dat vond ze oké, maar ze was echt heel bang om in het water te vallen. Ik spring er dus in, wandel drie meter vooruit, maar dan zie ik door groene algen in het water de bodem niet meer en ik struikel over een steen. Door die schok werd Goldie naar voren geslingerd, en haar benen sleurden mijn bril mee. Na de proef zijn we met vier van de jongens terug in het water

gesprongen, maar de bril was nergens meer te vinden. Ik heb drie dagen met een zonnebril rondgelopen, tot de productie een brillenwinkel contacteerde. Vanaf de volgende proef moesten we ook altijd onze bril afzetten.»

«Op vele internetfora staat er een reactie van 'ocharme die sukkelaar'. Je moet op Google maar eens zoeken met als zoektermen 'Goldie', da's een niet zo courante naam, en 'nerd'. Van één van die fora was ik al voor het programma lid, namelijk eentje voor mountainbikers. Plots zag ik een discussie over het televisieprogramma verschijnen in het 'Off Topic'-gedeelte. Iemand merkte op dat die nerds precies niet zo sportief waren. Toen heb ik geantwoord: "rarara, welke nerd ben ik"(lacht).»

(foto: Stephanie Verbeken)

DE XII WERKEN VAN VETO: UNDERCOVER ALS ERASMUSSER

Apartheid in Leuven

Vergeet Herakles en Rob Vanoudenhoven: vanaf deze week zijn het de Twaalf Werken van Veto die geschiedenis zullen schrijven. Voor het Eerste Werk doet Veto zich voor als een net gearriveerde internationale student om samen met andere nieuwkomers een rondleiding te krijgen in het Groot Begijnhof.

Simon Horsten

Zoals zo vaak in België, regent het. Maar dat het een typisch weertje is voor het land, kunnen we als literatuurstudent uit de Venezolaanse Andes natuurlijk nog niet weten. Wat we wél weten is dat een *latino* zich enige rekbaarheid in de tijd kan aanmatigen. Vijftien minuten te laat komen we dan ook aan in het Begijnhof, maar we worden nog steeds vriendelijk ontvangen door de ICC, de International Contact Club, die de rondleiding alvast begonnen is. Een Vlaamse gids geeft in dito Engels tekst en uitleg bij het Begijnhof, de begijntjes ('*beguines*') en een stukje Leuvense geschiedenis. Best interessant, ook voor Leuvense studenten, maar wij kijken liever aandachtig naar onze collega-buitenlanders voor een rondje nationaliteitsgokken. In stilte natuurlijk.

De groep van een kleine dertig internationale studenten — voornamelijk doctorandi — is kleurrijk, maar minder dan we dachten: meer dan de helft van hen zou niet eens misstaan

in een Vlaams kerkkoor. Voorts zijn er vooral Aziatische studenten: Indiërs, Chinezen en tal van andere nationaliteiten die minder makkelijk te herkennen zijn. Een prachtige oude Indische vrouw gaat gekleed in kleurrijke gewaden. Maar wat vooral opvalt is de volstrekte afwezigheid van een toch niet al te klein continent: Afrika. Studenten uit de Maghreb noch studenten uit zuidelijkere regionen vinden we terug in het selecte clubje tegenover de Sint-Jan-De-Doperkerk. Toeval? Of zijn deze studenten ondanks een recent snoepreisje van de universitaire top naar Zuid-Afrika toch nog zwaar ondervertegenwoordigd?

ZUID-AFRIKA

Niets blijkt minder waar wanneer we, terwijl de zon het in ijtempo voor bekeken houdt, enigszins bedremmeld voortsjokken in de miezerregen: spontaan wordt ons en ons fototoestel een paraplu boven het hoofd gehouden door een vriendelijke blauwogige dame. Het ideale moment voor een gesprek. De dame, eigenlijk gewoon een jonge vrouw, blijkt bioethiek te studeren en komt — wel hier en ginder! — uit Zuid-Afrika. Louise is haar exotische naam en ze wil meteen gissen waar wij vandaan komen: "You're from. Germany?" Kan een kennismaking slechter beginnen? Nu goed, we leggen uit dat we uit het Zuid-Amerikaanse hooggebergte komen maar wel een Deense vader hebben, vandaar die blauwe ogen, en *si en la*. Louise gelooft ons op ons woord, maar stiekem zijn we wel wat teleurgesteld: we dachten dat we een bruiner kleurtje hadden na die vakantie in het Europese zuiden.

"Melow is echt verschrikkelijk"

Dwazen krijgen meer te horen, dus gedragen we ons onwetend over de Leuvense (universitaire) geschiedenis. Louise heeft al een lezing gevolgd over de K.U.Leuven en weet ons de universiteitsgeschiedenis sappig te vertellen. Vooral de splitsing eind jaren zestig spreekt tot de verbeelding van de Zuid-Afrikaanse: "Weet je hoe ze de bibliotheek hebben gesplitst?" vraagt ze me met grote ogen. "De boeken met even nummers hebben ze naar de Franstalige universiteit gebracht

en de oneven zijn hier gebleven. Boek per boek! *And they point a finger at us!*" Als ik suggereer dat Apartheid blijkbaar meer een zaak is van België dan van haar land, stemt ze ongenueerd in. Die Belgen toch. Ze blijken wel meer domme dingen te doen. De gids vertelt dat een herenhuis uit centrum Leuven ooit plaats moest ruimen en daarom maar steen per steen, Bokrijkgewijs, naar het Begijnhof is verhuisd. Hilariteit overvalt de groep kouwelijke studenten. *Those crazy Belgians!*

ZO SAAI!

Na de rondleiding heeft de ICC onder een begijnendak een receptie voorbereid, vooral bedoeld om haar activiteiten voor te stellen (een dag Waterloo! Parijs! een avond naar het stadhuis!) en de studenten met elkaar te laten kennismaken. Dat doen we dan ook: we geraken aan de praat met twee burgerlijke ingenieurs die hier al een tijdje verblijven: de Italiaan Alessio en de lang niet onaardige Eliz-Mari, een landgenote van Louise. Onze eerste veronderstelling bleek dus totaal fout: er zijn wel degelijk Afrikanen aanwezig, zij het enkel blanke.

Aan Alessio vragen we wat voor soort muziek de Belgen maken. Eerst blijft hij het antwoord schuldig, al leeft hij al vijf jaar hier en spreekt hij naar 't schijnt ook Nederlands. "Veel Engelstalige muziek," twijfelt hij. Eliz-Mari herinnert hem eraan dat ze woensdag met z'n tweetjes naar het Stadspark zijn gegaan en Billie King en Milow gehoord hebben. Alessio komt los: "Die *Melow* is echt verschrikkelijk! Hij heeft een liedje dat ze de hele dag op de radio spelen, het is echt de top in België, maar zo saai! Dat gaat maar door van 'You don't know, you don't know.'." Laten we hopen dat de Italiaan nooit moet luisteren naar Walgraves 'Lost Soul', daar zou hij ongetwijfeld helemaal van flippen.

Blijgemoed gaan we uiteen, vier nieuwe spitsbroeders van drie verschillende continenten. Volgende week spreken we opnieuw af om het Belgische bier empirisch te onderzoeken. Maar misschien moeten we toch maar eerst vertellen dat ons gezelschap geen Venezolaan maar een Belg bevat. We horen ze het al zeggen. "Those crazy Belgians!"

www.kuleuven.be/jcc

Middelpunt: leven in het Begijnhof

Een nachtelijke wandeling doorheen het Leuvense Begijnhof heeft al menig dichtershart getroffen.

Dat is geen toeval: de opeenvolging van kronkelende kassestraatjes waarlangs de Dijle rustig kabbelt, de eenzame huisjes die toch enige vorm van gemeenschap tonen, de

treurende lantaarnpalen des avonds, wijl je achter de hoek hobbende kettingkasten van verborgen fietsers hoort; zo iets laat een zwakke ziel niet onbetuigd.

Overdag is het Groot Begijnhof daarentegen een bruisende 'stad in de stad' die heel wat persoonlijkheden van diverse afkomst herbergt. Een voertaal is er niet: hier hoor je

een gids zijn betoog houden in vloeiend Japans, daar voeren twee jolige Spaanse deernes een dialoogje in hun moedertaal, elders weerklinkt het sappige West-Vlaams van onze allerliefste rector.

Dat heeft veel te maken met de bewoners van het idyllische oord: zowel Erasmussen als binnenlandse studenten als de rector als

andere bijzondere mensen mogen er 's nachts hun ogen sluiten na een rustige avondwandeling op de uitgestoken kinderkopjes. Dit middelpunt heeft als doel het gemeenschappelijke van al hun particuliere levensstijlen met de loop te vergroten: een woonst in het Leuvense Groot Begijnhof.

Historiek

Het Groot Begijnhof situeert zich op de linker-oever van de Dijle, die Aborg of oude burcht heet. De naam van de wijk luidt Ten Hove. Volgens sommige historici duidt dit erop dat het Begijnhof nog vroeger bewoond werd dan vermoed, al werden hier nooit sporen van gevonden.

Het Groot Begijnhof in Leuven dateert uit de dertiende eeuw: een opschrift op de Sint-Jan de Doperkerk vermeldt het jaar 1234 als beginjaar. Oorspronkelijk werd het buiten de stadsmuren opgetrokken, nu wordt het al geruime tijd omringd door andere steegjes. Het was in de periode vlak na de bouw dat het Begijnhof, net als alle andere begijnhoven in Vlaanderen, een rijke bloei toebedeeld werd. Een tweede golf van bloei kende het Begijnhof vanaf het begin van de zeventiende eeuw. Het is uit die periode dat het overgrote deel van de huizen stamt; zij zijn opgetrokken in een sobere stijl, met hier en daar wat barokke elementen. De meeste huizen zijn niet zo groot, en ze beschikken vaak niet over grote ramen. Dat komt doordat de begijntjes die er vroeger huisden, nogal op hun privacy gesteld waren — dat is niet meer dan begrijpelijk.

De begijnen die er destijds woonden, leefden in een religieuze gemeenschap. Hiervoor moesten zij echter geen enkele gelofte afleggen, een tijdelijke belofte aan één van de 'meesteressen' volstond. Zij mochten niet trouwen en voorzagen in eigen goederen en onderhoud.

Op het einde van de achttiende eeuw, meer bepaald in 1795, leefden er 198 begijnen in het Begijnhof. De rijkste begijnen beschikten zelf over een woonplaats. Zij die niet over de nodige financiële middelen beschikten, leefden samen in zogenaamde conventen, een soortement gemeenschapshuizen. De arme, zieke en oude begijnen kregen onderdak in de ziekenboeg.

Het Leuvense begijnhof is een typisch stadsbegijnhof. Dat wil zeggen dat de huizen georiënteerd zijn op de straten en niet rondom een plein, zoals je elders wel eens pleegt te zien.

Het Begijnhof was zeer lange tijd in handen van het OCMW. Na een tijdje vertoonden de huizen echter tekenen van verkrotting. De universiteit speelde godzijdank redder in nood. In 1962 kocht zij de gebouwen onder leiding van professor Raymond Lemaire. Onmiddellijk werd de restauratie gestart die zou duren tot in 1972. De kerk werd in erfpacht gegeven aan de K.U.Leuven en werd gerestaureerd tussen 1978 en 1985. Heden ten dage huizen er gastprofessoren en zowel binnen- als buitenlandse studenten, net als de faculty club en de huidige rector zelf. Tijdens een wandeling doorheen het Begijnhof hoor je vaak vreemde talen spreken: Erasmussen en toeristen komen er graag. Het Begijnhof heeft een capaciteit voor een vijfhonderdtal personen.

31 maart 2000 betekende een schitterende dag voor het Begijnhof; op die dag erkende UNESCO het Begijnhof als werelderfgoed.

Sint-Jan de Doperskerk

Een beetje esthetica: De Sint-Jan de Doperskerk is duidelijk een vroeggotische basilica met romaanse elementen. Zoals men courant aantrof bij vrouwenorders, beschikt ook deze kerk niet over een toren noch transept, maar over een zadeldak mét dakruiter, waarvan het klokkenspel nog steeds om het halfuur een melodie door het begijnhof voert. Het eerder brede interieur van de kerk zorgt in combinatie met grote ramen voor een optimale lichtinval. In de kerk zelf liggen een negentigtal grafstenen van begijnen en priesters.

Vervenne: "een dorp in de stad."

Het Leuvense begijnhof wordt algemeen beschouwd als een oase van rust in de drukke Leuvense studentenstad. Geen wonder dus dat de huisjes zeer gegeerd zijn door studenten en professoren. Rector Vervenne kon lavast de hand leggen op één ervan.

Veto: Wat vindt u er mooi of rustgevend aan?

Rector Marc Vervenne: «Het Groot Begijnhof is een 'dorp in de stad'. De verscheidenheid van de huisjes, die in een eenvoudig stratenpatroon zijn gegroepeerd, zorgen voor steeds weer verrassende ontdekkingen. De tuintjes en groene ruimtes zijn prachtige biotopen van planten en vogels. De Dijle verdeelt zich in het begijnhof in twee armen die door het woonerf stromen en bijdragen tot de rust van deze plaats. De huizen hebben elk een eigen geschiedenis. Het Groot Begijnhof is

volledig verkeersvrij. Kinderen kunnen er veilig in de straten spelen en wandelaars zijn er koning. De huizen zijn eenvoudig ingericht, met het nodige basiscomfort, maar zonder luxe. Dat bepaalt de charme van de woningen mee.»

Veto: Wat doet het met de mens om in een dergelijke omgeving te resideren?

Vervenne: «Wonen in het Groot Begijnhof is rustgevend. We mogen echter niet vergeten dat er op mooie dagen steeds meer wandelaars en toeristen het Begijnhof bezoeken. Dit heeft tot gevolg dat de bewoners meer gehinderd worden. Zeker voor de studenten is dit lastig gedurende de examenperiodes. In het begijnhof wonen is veel meer dan alleen maar rustig wonen. Het is ook een ontmoetingsplaats. De bewoners komen er in aanraking met een lange geschiedenis waarvan de 'ziel' bewaard is gebleven. Het Groot Begijnhof

is een echte woongemeenschap van de universiteit, waar studenten, gastprofessoren, buitenlandse onderzoekers, assistenten en wetenschappelijke medewerkers van de universiteit tijdelijk verblijven. Het is een erg internationale omgeving, waarin mensen elkaar ontmoeten.»

Veto: Wat vindt u het mooiste plekje?

Vervenne: «Het mooiste plekje vind ik het 'kruidtuintje', dat achter de huizen van de Midden- en Benedenstraat verborgen ligt en alleen voor de bewoners toegankelijk is. Het is een prachtige biotoop, met alle soorten van planten en vogels. Het is er heel rustig. Even mooi is de oude muur rond het begijnhof. Op die muur vind je een boeiende variëteit van wilde planten. Die hebben zich in de loop van vele jaren tussen de bakstenen ontwikkeld. Een echte ontdekkingsstocht.»

Onder vaders vleugels

Als je vader in het middelpunt van de belangstelling staat, is het moeilijk jezelf er nog bij te persen. Zijn naam, Bastiaan Vervenne, zal je dan ook niet vaak in de media tegenkomen. Als enige van het Vervenne-kroost die niet aan de K.U.Leuven studeerde, waren we nieuwsgierig naar zijn verhaal.

Bastiaan Vervenne: «De K.U.Leuven heeft mij eigenlijk nooit echt aangesproken. Alles is zo theoretisch en ik ben eerder praktisch aangelegd. Mijn broer en zus (*Hannes en Hilke Vervenne, red.*) hebben hier wel rechten en biomedische wetenschappen gestudeerd.»

«In het middelbaar heb ik audiovisuele vorming gevolgd aan het Sint-Lukas in Brussel. Ik ben daarna niet onmid-

dellijk gaan verder studeren, maar heb eerst een jaartje gewerkt. Niets speciaals hoor, gewoon enkele kleine interimjobs. Daarna heb ik een jaar beeld, geluid en montage gestudeerd aan het Rits. Toch wou ik eens wat anders proberen.»

«Ik ben dan voor drie maanden naar Bolivië getrokken. Ter plekke heb ik samengewerkt met een ngo. De opdrachten die ik kreeg waren heel verschillend. Het ene moment was ik foto's aan het maken voor een campagne, het andere moment informeerden we de bevolking over landbouw. Over hoe je op verschillende manieren aan landbouw kunt doen, milieubewuster ook. We wilden hen ook bijbrengen dat er leven was buiten de stad.»

«Bij mijn terugkeer naar België heb ik een jaar talen gestudeerd aan het CLT (*Centrum voor Levende Talen, red.*). Omdat ik er

vier moest kiezen, ging mijn voorkeur uit naar Engels, Duits, Spaans en Frans. Sinds vorig jaar doe ik multimedia-webdesign in Mechelen. Dat is natuurlijk iets heel anders dan talen. Maar ik merkte dan ook dat ik voor talen meer moeite moest doen om alles bij te houden. Bij webdesign moet je meer feeling in je vingers hebben en praktischer denken.

Colofon:

tekst: Maarten Goethals, An Moerenhout, Tatiana De Wee, Ken Lambeets, Robin Broos

foto's: Bram Vanoirbeek

Middelpunt: leven in het Begijnhof

Pastoor Johan

De Sint-Jan de Doperskerk in het Begijnhof is de plaats waar de studenten van de Universitaire Parochie rust vinden. Samen met pastoor Johan Vanpée houden zij er hun eucharistievieringen.

Pastoor Johan: «De vieringen van de Universitaire Parochie vinden plaats op zaterdag- en zondagvoormiddag en op woensdagavond. De vieringen van woensdagavond spitsen zich vooral toe op studenten, terwijl we in het weekend vooral hele families aantrekken. Op zondag is het hier heel leuk, omdat zowat alle generaties onze vieringen bijwonen. De aanwezigheid van alle leeftijden danken we aan een babysitdienst, waar kinderen tot zes jaar terecht kunnen, en aan een kinderwoorddienst. In de kinderwoorddienst worden kinderen tussen zes en twaalf jaar opgevangen. Daar wordt het evangelie op spelende wijze aan de hand van een verhaal of een zelfgemaakte tekening besproken.»

Veto: Hoe verloopt een viering van de Universitaire Parochie?

Pastoor Johan: «Het verloop van onze vieringen verschilt ietwat van andere vieringen. Een viering bestaat uit twee delen: de woorddienst en de tafeldienst. In het eerste deel van de viering zitten de aanwezigen bij ons rond de lezenaar en in het tweede deel komt iedereen rond het altaar staan.»

Veto: De Universitaire Parochie onderhoudt ook een gemeenschapshuis, Sjekina, dat zich tegenover de Sint Jan de Doperskerk bevindt.

Pastoor Johan: «Inderdaad, Sjekina is een gemeenschapshuis, één van de zes van de Universitaire Parochie, waar negen studenten wonen. Onze gemeenschapshuizen onderschrijven twee doelstellingen. Ten eerste moeten de studenten groepsvormende activiteiten organiseren. Eén keer per week wordt er een kotmaaltijd bereid en één keer per jaar gaan de studenten samen op weekend. Zo leren ze elkaar beter kennen en wordt het gemeenschapshuis hun tweede thuis. Daarnaast verwachten wij van de studenten een zekere betrokkenheid bij de organisatie van religieuze momenten of bij sociale problemen. Zo kunnen zij ervoor kiezen om kansarme kinderen te helpen bij hun huiswerk of om zich in te zetten voor mensen met een functiebeperking.»

Veto: Waarvoor kiezen de studenten van Sjekina?

Pastoor Johan: «Sjekina kiest nu voor een religieuze opdracht. Het is historisch gegroeid dat de studenten van dit gemeenschapshuis als één groep kiezen voor een bepaald voorstel. Zij opteren ervoor om iedere ochtend een kort gebedsmoment te organiseren in de Sint-Jan de Doperskerk.»

Veto: Plant de Universitaire Parochie naast vieringen nog andere activiteiten?

Pastoor Johan: «Zeker. Deze woensdag bijvoorbeeld plant de Universitaire Parochie haar startmoment van het academiejaar. De avond start met een feestelijke viering waarna we samen paëlla eten in de Waaiberg. Hierna vinden er werkwinkels plaats waar er kennis kan worden gemaakt met de activiteiten van de Universitaire Parochie, zoals het solidariteitskoor. De avond wordt afgesloten met een fuif in de Waaiberg. Iedereen is er van harte welkom.»

Vrijwilliger in Brazilië

Vierendertig jaar geleden vertrok Jan Van Mol als vijftientigjarige vrijwilliger naar Brazilië. Momenteel woont hij ruim een jaar opnieuw in België, in ons knusse, Leuvense Groot Begijnhof. Zijn levensverhaal valt niet aan iedereen toe te schrijven, maar dat merk je dan ook vaak bij vrijwilligers. Een soort van anonieme, kleine helden die grootse dingen doen.

Jan Van Mol: «Ik wou altijd al ontwikkelingshulp doen. Maar na mijn middelbaar werkte ik eerst 7 jaar in het bankwezen. Via kennissen kwam ik in contact met een Nederlandse pater die kippen wou kweken. Zo ben ik dan toch vertrokken.»

«Hoewel het interessant werk was, wou ik meer doen. Op een zekere maandag botste ik op een mevrouw die mij vroeg haar achterdeur te maken. Ik was gekomen om hun problemen op te lossen, dus besloot ik te helpen. Zo sloeg er een hele molen op gang van mensen die nog iets te repareren hadden. Van een achterdeur ging het naar een nieuw raam, een vloer. Ik was blij dat ik mensen kon helpen, maar nóg was ik niet tevreden.»

«Ik bleef tobben over het feit of ik nu wel echt aan het helpen was, want wat voor nut heeft het om een raam te repareren van een krottenwoning? Er was meer nodig, namelijk nieuwe woonsten. Daarna heb ik eindelijk een serieus project uit de grond kunnen stampen: De vereniging voor de Woonstverbetering. Dit probeerde ik te financieren met een krantje dat ik eigenhandig schreef, 'Nieuws uit Arara'.»

SLAAG

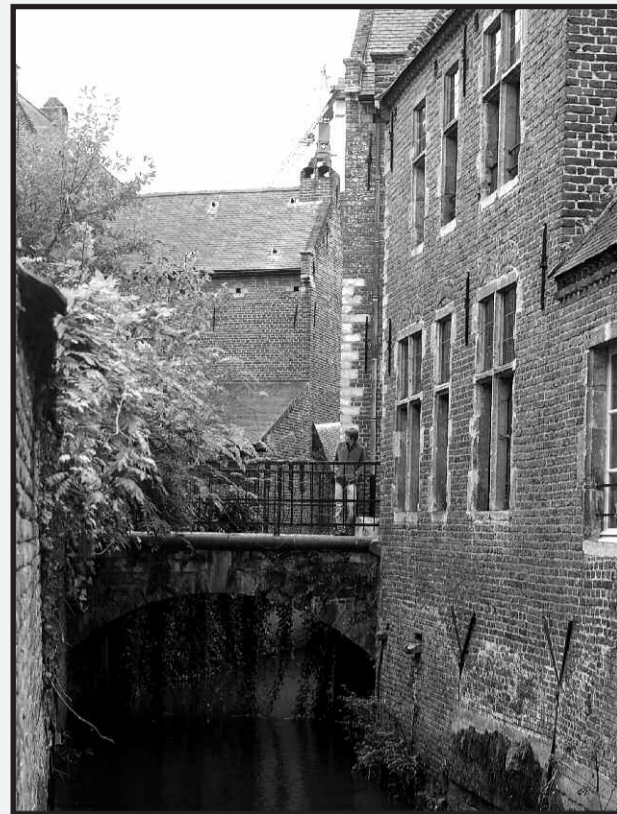
«Later ben ik naar Salvador da Bahia verhuisd. Ook daar ben ik begonnen met een huizenproject. Maar op een bepaald moment ben ik weer verder gaan nadenken. Mensen hebben naast huizen ook nood aan medische en sociale hulp. Zo ontsproot het idee om een soort van medisch-sociaal centrum op te richten, specifiek voor vrouwen en kinderen.»

«Vaak zijn zij de zwakste schakels in de maatschappij. Vrouwen hebben het financieel zwaar en kinderen leven vaak op straat. Specifiek voor die straatkinderen hebben we een restaurant opgericht. Vanaf vijf jaar lopen kinderen vaak weg. Thuis —als je het al zo kan noemen— krijgen ze weinig eten en vaak slaag. Als ze ouder zijn, vinden ze vriendjes op straat en trachten ze hun eigen weg te zoeken. Wij boden hen voor een minimumprijs een fikse maaltijd aan. Daarbovenop probeerden wij het contact tussen hen en de ouders te verbeteren. Zoiets is natuurlijk een hele queeste, in een stad met een populatie van drie miljoen.»

TELEURSTELLING

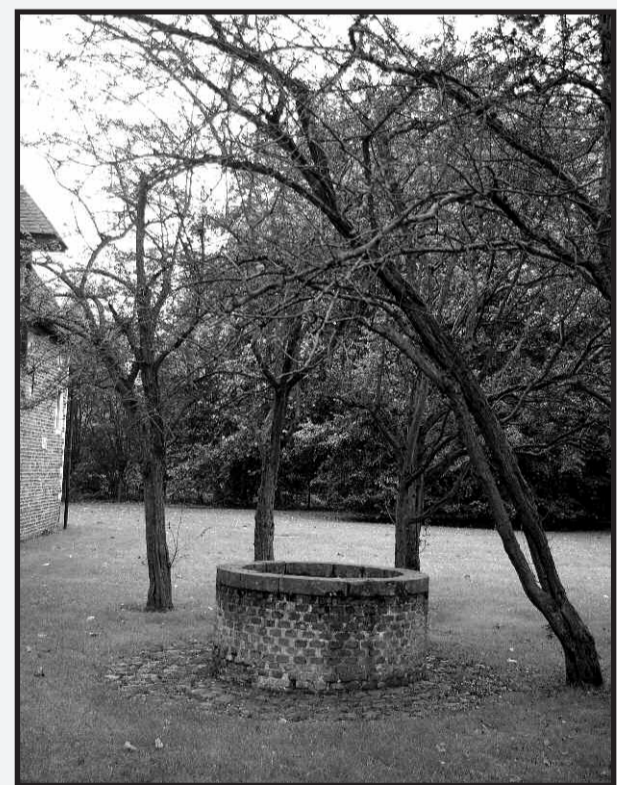
«In het begin werden we geholpen door 'Samenwerking Latijns-Amerika', een kleine organisatie uit België. Na een tijd hebben ze hun organisatie echter stilgelegd en zijn onze dossiers uiteindelijk bij Broederlijk Delen beland. Broederlijk Delen heeft ons nogal cru gezegd dat we er beter mee konden kappen, zonder dat we iets in de pap te brokken hadden. Maar Broederlijk Delen publiceerde op een bepaald moment in hun tijdschrift dat 'een vijftiental mensen beslist hadden hun contract te beëindigen'. Wij hadden echter niets beslist. Zij weigerden ons een nieuw contract te geven. Onze organisatie was niet heel groot, dus konden ze er niet mee uitpakken. Wij leefden ook nog een beetje in de tijd van *small is beautiful*. Maar tijden veranderen natuurlijk, nu heerst er een trend waarin grote organisaties de kleintjes opslokken of zelfs wegduwen.»

«Brazilië ziet men ook niet meer als ontwikkelingsland. In these klopt dit ook wel, maar het land heeft nog talloze problemen. Ondertussen was ik zelf ook vijfenvijftig. Je kan niet

zomaar met iets stoppen dat je zoveel jaren hebt opgebouwd. Ondanks het feit dat ik geen subsidies meer kreeg ben ik toch blijven doordoen. De projecten probeerde ik te financieren met het krantje dat ik uitgaf.»

«Hoewel het helemaal niet gepland was, zijn we helaas toch nog terug moeten komen. Samen met mijn vrouw, die ik daar leerde kennen, hebben we twee kindjes geadopteerd. De benjamin van de familie, Mattheus, is ziek geworden. Hij heeft problemen met zijn immuunsysteem. De dokters hier in Leuven vinden echter niets. Momenteel proberen we er het beste van te maken, al is het een beetje de eindjes aan elkaar knopen.»

Faculty Club

Aan de rand van het Begijnhof ligt een oude infirmerie, een soort ziekenzaal die dateert uit de dertiende eeuw. Op dit ogenblik huisvest het 'complex' de Faculty Club, of zoals ze zelf zeggen: «een ontmoetingsplaats voor Wetenschap, Cultuur en Ondernemen.»

Tine Verhelst, directeur: «Het idee van een club waar professoren elkaar ontmoeten en gasten kunnen uitnodigen, is ontstaan in de jaren '60. Toen zetelde men boven Alma 2 in de Van Evenstraat. Met de hele renovatie van de Begijnhofs site begin jaren '70 heeft men het infirmeriecomplex in gebruik genomen. Architect Lemaire heeft toen dit gebouw — samen met de rest van de site — gerestaureerd en ingericht naar de behoeften om vergaderingen te organiseren. Wij baten niet alleen dit complex uit, maar ook het Convent

van Chièvres verderop. Ook daar zijn vergaderzalen gebouwd. De ruimtes werden heringedeeld, maar de oorspronkelijke structuur is behouden.»

Veto: Faculty Club is een ontmoetingsplaats voor professoren. Is het dan niet toegankelijk voor anderen?

Verhelst: «In het begin was dat niet de bedoeling, maar vandaag staan de deuren open voor iedereen. Wij ontvangen mensen zowel van de academische wereld als van de ondernemerswereld. Zowel de K.U.Leuven als bedrijven organiseren hier seminars, conferenties of productvoorstellingen. In het weekend hebben we zelfs huwelijksfeesten en je hoeft helemaal niet verbonden te zijn aan de universiteit om hier te mogen huwen. De mensen denken bij de naam nog te vaak aan iets exclusief voor proffen, maar dat is onterecht. Natuurlijk, we zitten in een bepaald kader dat

je moet aanstaan en het heeft ook een bepaalde prijs. Als wij ons vergelijken met andere congressentra zitten we goed in de markt. We zitten ook in een uniek gebouw, je krijgt lekker eten op je bord en er is een hele service aan verbonden.»

Veto: Het Begijnhof wordt natuurlijk hoofdzakelijk bezocht door toeristen. Komen die hier ook?

Verhelst: «Wij merken dat wanneer de deuren openstaan, de toeristen binnenwandelen. Zij zijn welkom, maar op de juiste momenten. Zo kan er geen groep toeristen langskomen wanneer er op de binnenplaats een huwelijksreceptie plaatsvindt. De meeste gidsen bieden hun groepen een kijkje in de infirmeriezaal. Zij weten dat ze dat niet moeten doen tussen 12 en 14u, want dan wordt hier gelunched. In de zomermaanden wandelen er vaak toeristen in de tuin en als zij een

kop koffie vragen, kan dat perfect.»

Veto: Het hele Begijnhof is geklasseerd door UNESCO. Wil dat zeggen dat er niet zomaar veranderingen kunnen doorgevoerd worden?

Verhelst: «Als we iets ingrijpends aan het gebouw aanpassen, moet dat in overleg gebeuren. Meubilair aanpassen kan natuurlijk wel. Het is een uniek gebouw, maar je moet het ook niet oubollig inrichten. In 2005 kreeg het infirmeriecomplex een upgrade, waarin we een strakkere lijn en warmere tinten combineren. Ook het vergadercomfort moest verbeteren. Zowel privéklanten, de K.U.Leuven als ondernemers moeten zich hierin vinden, dus hebben we samengewerkt met een interieurarchitect. Het gebouw moest ook meer tot uiting komen. Vroeger hingen hier veel schilderijen en stonden er planten, wat de aandacht van het gebouw wegtrok.»

STUK START MET DE LAPTOP VAN EEN IJSLANDER

“De halve wereld speelt gitaar, maar er zijn weinig gitaristen”

Filmfirmament

Ben X

Rond de Belgische inzending voor de Oscars is veel te doen geweest. *Ben X* won op het Montreal World Film Festival al drie prijzen. Films met een autistisch hoofdpersonage zijn zeker niet nieuw, denk maar aan *Rain Man*. *Ben X* geeft er echter een nieuwe draai aan. In deze film krijgen we de wereld vanuit het perspectief van een autist te zien. Een mooie verfilming en een verhaal waarin je opgaat, kunnen echter niet verhinderen dat dit geen cinema van het hoogste niveau is.

Alexander Vrijhof

Ben X is het verhaal van Ben (Greg Timmermans). In de wereld van een *online fantasy game* kan hij zich volledig uitleven, en betekent hij iets. Hij heeft zelfs een vriendin in het spel, Scarlett (Laura Verlinden). In de buitenwereld kan Ben zich echter helemaal niet aanpassen. Op school wordt zijn leven bijna onmogelijk gemaakt, hij wordt dagelijks gepest. Op een bepaald moment escaleert alles en dreigt het dramatisch af te lopen.

De grote troef van *Ben X* is dat Ben niet als een freak wordt afgedaan. Dat is vooral dankzij het script en Greg Timmermans die een geloofwaardige vertolking neerzet. Narratief begint de film goed. Een sterk verhaal gecombineerd met een vaak beeldschone cinematografie zorgt voor veel hoogtepunten. *Ben X* is vaak verbluffend mooi. De film wordt verweven met beelden uit het online spel en fragmenten uit een fictieve documentaire die de onvermijdelijke en onheilspellende climax voorspellen. De beelden van het online spel zijn zeker geen storend gegeven, en laten ons begrijpen hoe Ben denkt.

Dat er een *happy end* is, zullen we u alvast verklappen. Sommigen zullen wanneer ze dit horen onterecht de zaal uitrennen. Wie blijft kijken zal regisseur Nic Balthazar zeker vergeven voor de ietwat sentimentele climax. Ben geneest, niet spontaan, maar hij behaalt toch een overwinning op z'n vijanden. Uiteindelijk is Ben de held van het verhaal. Een zeer lovenswaardig sentiment, maar niet erg geloofwaardig. De meesten zullen Balthazar ook dit vergeven omdat ze zo met het hoofdpersonage meeleven. Een bloederige zelfmoord was waarschijnlijk ook iets te voorspelbaar geweest. Alhoewel de meeste personages alles behalve eendimensionaal zijn, zijn er uitzonderingen die echt storen. Eén van de dokters heeft een veel te hoog 'Chris van den Durpel'-niveau: niet zo grappig als bedoeld dus. Bens moeder (Marijke Pinoy) compenseert voor een aantal mindere vertolkingen, alsook Scarlett die een ware Lady Macbeth neerzet.

Ben X is een Belgische productie maar dat zou je niet altijd zeggen. Dat Balthazar het on-dubbelzinnige *happy end* en de afwerking van Hollywood cinema overneemt is hem vergeven. Dat hij zoveel *product placement* in z'n film prop- te niet. *Minute Maid* aan de onbijt tafel, die meerdere keren goed in beeld komt, de televisie van *Samsung*, de gsm van *Nokia* — allemaal kleine elementen die uiterst storend werken. Maar dat kan ook aan ons liggen, want dit zijn details. *Ben X* zal bijna zeker niet de Oscar winnen, maar laat dit je niet tegenhouden om te gaan kijken. Je zal de zaal niet teleurgesteld verlaten.

Steekkaart

Regie: Nic Balthazar
Cast: Marijke Pinoy, Greg Timmermans, Laura Verlinden
Duur: 93 min.
Release: 26/09/07
Kort: Ben iets speciaals.

studio
LEUVEN

Zes gitaristen die improviseren en waarmee een zevende aan de slag gaat. Dat is het idee achter één van de optredens die het nieuwe cultuurseizoen van het STUK inluidt. Nu donderdag is het resultaat live en gratis te beluisteren.

Maarten Goethals

STUK wil zijn jaarlijkse opening luister bijzetten door het publiek te verrassen met gratis voorstellingen. Van vier tot zes oktober zijn er in de Leuvense cultuurtempel verschillende concerten, dans- en theater- voorstellingen, exposities, films en workshops. Ben Frost staat in voor het muzikale gedeelte van de openingsdriedaagse. *Live* kiest hij voor een set van zes lokale gitaristen die geluidstapjten leveren waarmee de *bricoleur* aan de slag gaat op zijn laptop.

Frost produceert naast eigen werk — getypeerd als moderne, minimalistische composities — ook dat van andere artiesten, waarvan de bekendste Björk is. De van Australië afkomstige muzikant heeft zich enkele jaren geleden gevestigd in het kleine IJsland. Dat Björk dan bij je komt aankloppen, mag geen verwondering wekken.

Frost heeft een eigenzinnige stijl. Zijn composities zijn meestal experimenteel van aard en worden omschreven als elektronische muziek. Met zijn laptop vervormt hij klanken van gitaren, bassen en drums. Voor de opening van het culturele jaar van STUK lanceerde hij een oproep aan 's lands

gitaristen om in zijn plaats op het podium te staan en lange, repetitieve stukken gitaar te spelen op zware versterkers.

NOISE

Sebastian Dingsens is één van de zes gitaristen en student communicatiewetenschappen aan de K.U.Leuven.

Sebastian Dingsens: «Wat Ben Frost maakt, wordt vaak geprezen als een nieuw baken in het minimalisme. Hij heeft een eigen, geslaagde interpretatie van het repetitieve, maar ook van het muzikale element daarin, meer specifiek de pure noise (*muziekstroming die klanken omvormt tot ruis, red.*). Dat was nog braakliggend, muzikaal terrein. Toch is Frost weinig of niet bekend. Mijn vrienden zijn dus niet jaloers op wat ik ga doen (*lacht*)»

REFREIN

Veto: Wat vind je van het concept?

Sebastian: «Het is een heerlijk idee. Wanneer je muziek maakt volgens een partituur, dan speel je altijd iets wat anderen hebben gecomponeerd. Dat is nu niet het geval, want je moet improviseren. Daardoor krijg je als individuele muzikant meer vrijheid, terwijl er toch iemand is die van de afzonderlijke delen één geheel maakt. Ik ben enorm nieuwsgierig.»

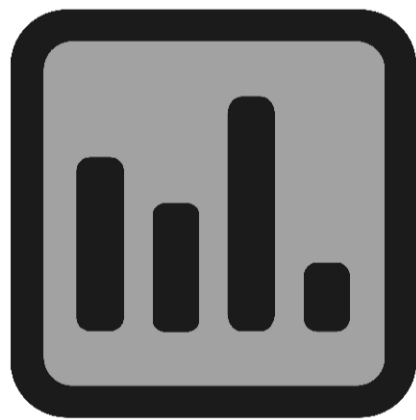
Veto: Wat betekent dit voor jou als gitarist?

Sebastian: «De halve wereld speelt gitaar, maar echte gitaristen zijn er niet zoveel.

Door het internet kan iedereen nu gitaar leren spelen. Maar wat je leert, is matig. Gitaar spelen is niet gelijk te stellen aan twee uur lang liedjes kunnen tokkelen die opgebouwd zijn uit drie à vier bluesakkoorden die bovendien nog eens gegoten worden in vaste structuur: strofe, refrein, strofe. De zang, die er dan nog meestal bijkomt, vertelt pas het eigenlijke verhaal. Maar dat zou de melodie al moeten doen.»

«Wat me boeit is het creëren van sfeer en het vertellen van een verhaal, maar niet door te zingen over de zon en de bijtjes. Een boodschap op een puur muzikale basis, daar gaat het om. Dat is eigenlijk wat klassieke muziek altijd al heeft gedaan. Maar wanneer je naar hedendaagse klassieke muziek luistert, gaat het enkel om klanken en verschillende structuren binnen een muzikale kleur. Het gaat helemaal niet meer om de inhoud. Ben Frost vormt een reactie daartegen.»

STUK Start, 4 t.e.m. 6 oktober, gratis openingsdriedaagse, www.stuk.be

AD FUNDUM

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Elke werkdag tips en info voor de student

GRATIS!

Is de Bijbel nog steeds actueel? Is de Bijbel er voor iedereen? Gaan de Bijbel en de wetenschap samen? 'Richting' biedt u een **kostenloze, schriftelijke Bijbelcursus aan!**

Ik wens **gratis en geheel vrijblijvend:**

een infopakket over de Bijbelcursus.

mij in te schrijven voor de Bijbelcursus en ontvang hierbij een gratis Bijbel.

Naam:

Straat:Nr.....

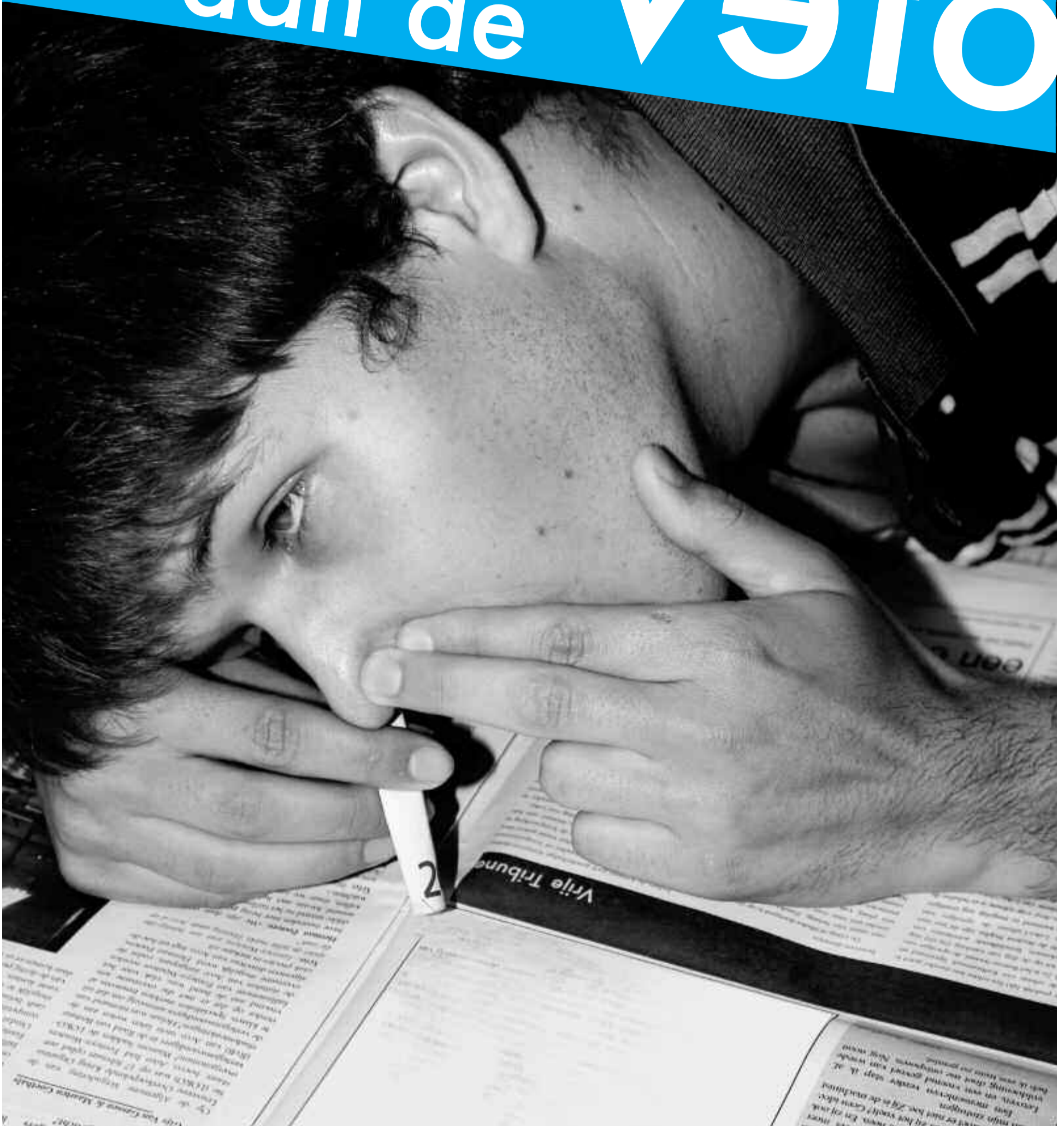
PC: Woonplaats:

Opsturen naar:

Richting, Kapelstraat 36, 2627 SCHELLE

WWW.RICHTING.ORG

Iedereen aan de Veto

Elke lijn is boeiend

Medewerkers zijn welkom!

's-Meiersstraat 5 (1e verdieping)
Tussen de Munstraat en het Hogeschoolplein
Meer info op www.veto.be/info

Veto is het onafhankelijk weekblad van de Leuvense student. Afwisselend op blauwe of rode pagina's brengt Veto Leuvense nieuwsfeiten.

Aangezien studenten wel eens neigen af te studeren of hun interesse dreigen te verliezen, heeft Veto altijd nood aan vers bloed. Nieuwe medewerkers kunnen zich aanmelden om te helpen met schrijven,

foto's nemen, kruiswoordraadsels maken, layouts, nalezen en dtp'en. Zelfs al klinken die termen je zo exotisch en onbekend in de oren als het woord 'klak-ske' voor de gemiddelde Zuid-Koreaan, vrees niet: Veto kan je in sneltempo de nodige kennis bijbrengen. Deze woensdag, om 20u. op de eerste verdieping van de 's Meiersstraat 5, tussen het Hogeschoolplein

en de Muntstraat.

Ervaring is absoluut geen vereiste, enthousiasme daarentegen natuurlijk wel. Indien je smetvrees hebt of een bijzondere contactstoornis, kan je ons altijd mailen op veto@veto.be. We wachten op je, woensdag 3 oktober om 20u!

Kort • Kort • Kort

Nieuwe voorzitter

De leden van de groepsraad Wetenschap & Technologie hebben vorige week een nieuwe voorzitter verkozen. Jean Berlamont werd zonder veel moeite positief bevonden door de leden van de raad.

Berlamont is gewoon hoogleraar en voorzitter van het departement Bouwkunde van de faculteit Ingenieurswetenschappen. Hij volgt de bekende sterrenkundige Christoffel Waelkens op. Het mandaat van Waelkens als vertegenwoordiger van het Zelfstandig Academisch Personeel van de groep W&T in de Academische Raad liep af na drie jaar. Hij was dus verplicht om zijn functie als voorzitter van de groepsraad neer te leggen. Hij werd drie jaar geleden voorzitter na een vrij turbulente verkiezing.

Nieuwe kans

De Leuvense opleiding arabistiek en islamkunde heeft geen accreditatie gekregen. De opleiding voldoet niet aan de eisen die nodig zijn om goedgekeurd te worden. Dat is nodig omdat de instelling, waar de opleiding aangeboden wordt, geld zou krijgen voor de inrichting ervan. Het is de Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie die hierover beslist.

De K.U.Leuven krijgt nu drie jaar de tijd om zijn kwaliteit te verbeteren. Tijdens deze periode krijgt de instelling een voorlopige accreditatie om alsnog de opleiding aan te bieden. In Leuven volgen 85 studenten arabistiek en islamkunde.

Nieuwe opleiding

De K.U.Leuven en de Vrije Universiteit Brussel bieden vanaf dit academiejaar samen een tweejarige master in de geografie aan. De vakken werden verdeeld over beide instellingen. De samenwerking is een gevolg van de weigering van de Vlaamse Regering twee jaar geleden om de opleiding geografie te verlengen tot vijf jaar.

Nieuwe nood

LOKO, de Leuvense studentenraad, werkte mee aan een tevredenheidsenquête voor alle Leuvense hogeschool- en universiteitsstudenten. Deze representatief bevonden enquête toont aan dat heel wat studenten nood hebben aan een studentenjob om mee hun studies te bekostigen. Studenten moeten volgens LOKO meer kansen krijgen om te werken, door onder meer jobprioriteit aan studenten te geven en een voordelig specifiek werkstatuut voor jobstudenten te voorzien.

(mg)

"Sluiers"

een vervolgverhaal door Pieter Fannes

...wordt vervolgd

FANNES 09-07

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven
K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op weekdagen van
10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan
de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse
e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/
niewsbrief

(advertentie)

KULEUGEN

Maandag 1 oktober 2007 — jaargang 34 — 2007-2008 — nummer 2 — www.kuleugen.be

VERVENNES VERHAAL OP DE PLANKEN

“Gent zingt? Wij doen beter!”

De rivaliteit tussen de K.U.Leuven en UGent is als een klassiek kat- en muis- spel. Dus wanneer de Gentse rector Paul Van Cauwenberghé aankondigt dat hij negrospirituals in studenten- koten gaat zingen, kan Marc Vervenne niet achterblijven. Meer zelfs: hij doet er een schepje bovenop!

Waar Vervenne vorige week in de Concentra-kranten nog liet optekenen dat “met studenten discussiëren over een boek of een film” ook cultuur is, heeft de Cultuurcoördinatie beslist een gehele musical te wijden aan het leven van Marc Vervenne. Het verhaal zal ge- baseerd zijn op de te verschijnen auto- biografie *Realiteit en engagement: hoe mezelf heruitvinden* en belicht bekende en minder bekende aspecten uit het le- ven van rector Vervenne: zijn moeilijke jeugd- jaren op school, zijn bijbaantje als stand- in voor Dirk Frimout, en zijn geheime opera-ervaringen en muziek- lessen. Befaamde musicalster David Davidse neemt in de productie zowel het scenario, de regie als de hoofdrol

voor zijn rekening. Bij het schrijven van de tekst heeft David naar eigen zeggen die aspecten uit Marcs leven geselecteerd die herkenbaar zijn voor het publiek en hem tegelijk ook ‘anders’ maken. Ook zijn wollige manier van aanpakken werd in de dialogen verwerkt. “Ik weet hoe het is om een buitenbeentje te zijn,” lacht hij. “Marcs nipte rectorsverkiezingsoverwinning is de halve finale van de musical ge- worden, met een gigantische togatipa-

rade op de scène. De voorstelling be- schouwt de eerste 58 jaar van zijn le- ven. Hopelijk kan ik over 58 jaar het tweede deel schrijven. Hij is ook zo’n schatje!”

Vervenne is alvast dolenthousiast: “Er is een sterk elan voelbaar. Dat stemt mij gerust. Maar ik ben me ook bewust van de hoge verwachtingen die overal in de universitaire gemeenschap leven. Samen met David ben ik vol goede moed en in sterke teamgeest be- gonnen aan de uitvoering van de aang- ekondigde musical. Bezonnenheid en geduld zijn daarvoor onmisbaar.” Het botert duidelijk goed tussen de twee die samen in de Leuvense *Faculty Club* werden gespot. “We werken op lange- re termijn en bouwen daarvoor geleid- elijk op. Een Bekende Vlaming (B.V. red.) als David Davidse op de scène zorgt ongetwijfeld voor een meerwaar- de”, vertrouwdde de rector ons toe, “Dit is een heel grote eer. Ik ben al jaren fan.”

Vervenne, *The Musical* gaat op 10 oktober in première.

ZAL DAEMS HET HALEN?

Wij vragen het aan onze huisastrologe!

Leuven, eigen berichtgeving — Vorige week berichtte de uni- versitaire bedrijfskrant *Campuskrant* dat niemand minder dan Hendrik ‘Rik’ Daems dit academiejaar op de rol is ingeschre- ven. Volgens de krant is dat niet zonder enige trots. Voor de K.U.Leuven is het immers een eretaak “sociaal verstoppen een nieuwe kans en plaats te geven in de maatschappij,” aldus de Alma Mater. Maar hoe lang zal dat spelletje deze keer duren? KULeugen vroeg het aan Madame ‘Mademoiselle’ Tomara, gevierd *pin-up-girl* en geprezen astrologe.

Ooggetuigen bevestigen dat Daems tijdens zijn eerste lessen reeds broste.

Madame ‘Mademoiselle’ Tomara: «Wanneer ik deze man zie, zie ik eveneens de Zwarte Maan. Dat betekent voornamelijk ellende. In sommige gevallen kan dat wijzen op een keerpunt in het leven, waar negatieve zaken tot verandering in de posi- tieve zin leiden. In het geval van Hendrik vertelt het alles over eigenschappen die hij wil verbergen; voor de buitenwereld, maar vooral voor zichzelf.»

KULeugen: Over welke eigenschappen gaat dat dan?

Madame ‘Mademoiselle’ Tomara: «Het is moeilijk om daar zo kortweg op te antwoorden. Voor elke letter van het alfabet kent Hendrik wel een trekje dat even kwalijk is als de familiale wijn. Aanstellerigheid, betweterigheid, corruptheid, dwaas- heid,... Ik raad Rik aan de Levenskaart te berekenen om zo effectiever tot inzicht en begrip te komen in zijn actuele levensles. Hij zal inzien dat je nooit te vroeg mag juichen en bijgevolg het lot niet mag tarten. Want wie het glas op Sabena wil heffen, zal *malchance* treffen!»

KULeugen: Dank voor deze wijze raad, Madame!

Wil jij de toekomst van jouw huisdier kennen? Mail dan naar Madame Tomara via maarten@veto.be!

Sudoku

			2			6	3
3				5	4		1
		1		3	9	8	
							9
			5	3	8		
	3						
	2	6	3			5	
5		3	7				8
4	7			1			

PANIEK IN DE SPORTZAK

Muur van Meuris GESLOOPT!

Van onze undercover dronkaard, commilitones — Omstreeks 3 uur vanochtend keek iedereen verschrikt op in de fakbar van het Sportkot. Een forsge- bouwde man kwam zonder zonder schroom en kleder- dracht, doch met hamer de Sportzak binnengewandeld. Terstond begaf hij zich naar een tafeltje, waar hij de hamer drie keer luid op liet neerploffen. “Eén slag meer en het spel was zeker in elkaar geval- len,” aldus een ooggetuige.

“Commilitones,” zo sprak hij, “mijn naam is Rudy, commilitones. Ik ben naar hier gekomen om de muur van Meuris te slopen, commilitones. Breng me er één.”

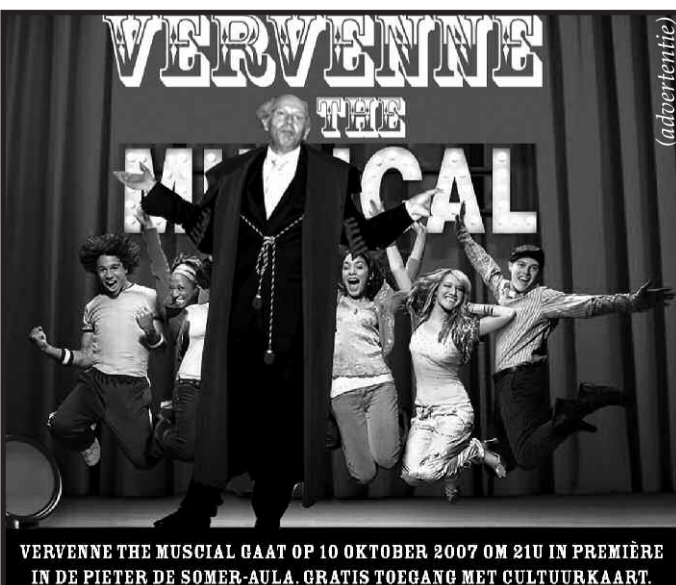
Nadat de barman de liter bier — verdeeld over zeven bierglazen in de vorm van een gelijkbenige driehoek — voor vervaarlijke Rudy had neergeploft, werd het stil in de Sporttas. “Chronoschacht, opne- men,” bromde Rudy, waarna hij ter formaliteit “prosit senior, prosit corona. ad fundum” brulde. En zo geschiedde. Vierentwintig seconden later boerde de oermens “hang het maar op aan de muur, com- militones”, om daarop zijn hamer weg te werpen en het oord der verderf al wankelend te verlaten.

Freddy

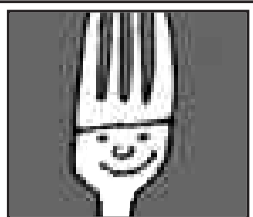
door Sh3L14C

www.shellac.be

VERVENNE THE MUSICAL GAAT OP 10 OKTOBER 2007 OM 21U IN PREMIÈRE IN DE PIETER DE SOMER-AULA. GRATIS TOEGANG MET CULTUURKAART.

Menu van de week in Alma 1-2-3 2 - 5 oktober 2007

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Spaanse tomatensoep	0,70
Kippenbil met appelmoes	2,45
Bloemkool-kaasburger met Vera Cruz-groenten	3,70
Roze zalm met dragon en groenten	4,65
Cordon bleu met roquefortsaus	4,30
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,70
Rumpsteak A2	

woensdag

Kippensoep met lettertjes	0,70
Zuiderse vissoep	1,80
Vleesballetjes in tomatensaus A2+A3	2,45
Burito El Paso	4,65
Nasi goreng met curry-mosterdsaus A2+A3	2,85
Lasagne al forno	4,30
Spaghetti bolognaise A1	2,45/2,85
Koninginnenhapje	3,25
Rumpsteak A1+A3	
Kippenlapje A2	

donderdag

Romige tomatensoep	0,70
Boerenworst met spinazie A1	2,45
Vegetarische macaroni in kaassaus A1+A2	3,25
Loempia voor Oosterse lekkerbekken	3,25
Kalkoenspiesjes met provençaaalse saus en een slaatje	4,30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,70
Spaghetti bolognaise A2+A3	2,45/2,85
Rumpsteak A2	
Lamssteak A3	

vrijdag

Preisoep	0,70
Heldere kippensoep	1,80
Kaaskroket met een slaatje	2,45
Quornsteak met broccoli	3,25
Wienerschnitzel met boontjes en gratinaardappelen	4,30
Hongaarse goulash met kroketten	4,65
Rumpsteak A1+A2	
Kippenlapje A3	

**Vanaf nu kan je in al onze restaurants een
filmticket bekomen voor slechts 5 euro!**

Daarme krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds om onze placemats of op de Kinopolis website.

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

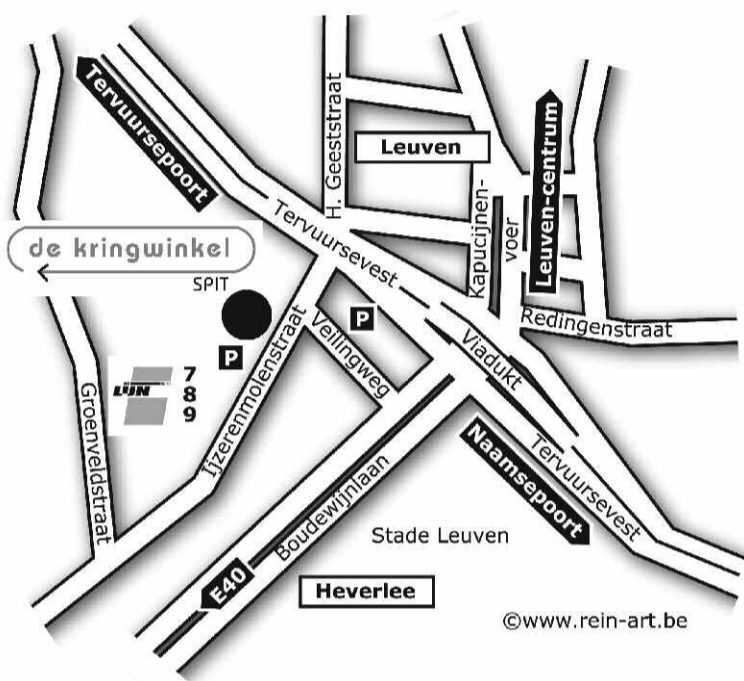
De Kringwinkel SPIT:
IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je
een evenement?

Plaats het dan GRATIS
in de database
Agenda K.U.Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA

Op niveau al 27 jaar **praktische opleiding** van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag **4 oktober 20u.**

(lokaal Soc. Wet., Van Evenstr., boven Alma 2)

M.m.v. Kr. Bonneure (VRT), St. Coninx (filmregisseur), L. Defour (D&D), H. Devroe (WEL), prof. G. Meesters (Univ. Liège), R. Van Cauwelaert (Knack), F. Van Oostende (VTM) en D. Verstraeten (VTM).

Tijdig inschrijven via **016/22.93.24** of <http://uwel.allegro.be>

(advertentie)

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 34
Nummer 2
01 oktober 2007

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Maarten 'Bill Gates' Goethals

Redactiesecretaris & V.U.:
An 'Jommeke' Moerenhout (adres idem Veto)

Redactie
Alexander 'Stephen Hawking' Vrijhof, Bo 'Mark Vervenne' Vanluchene, Bram 'Markske van FC De Kampioenen' Vanoirbeek, Ken 'Octaaf De Bolle' Lambeets en Tatiana 'Steve Urkel' De Wee

Medewerkers deze week:
Bram 'Bavo Claes' Delen, Brecht 'Jan Becaus' Van Hooreweder, Gertie 'Mark Reynebeau' De Fraeye, Hans 'Professor Gobelijn' Vandenabeele, Nele 'Renaat Landuyt' Van Doninck, Robin 'Professor Zonnebloem' Broos, Robby 'Guido Pallemans' Vangeel, Roel 'Herman Brusselmans' Moeurs, Stephanie 'Stefaan de Clerck' Verbeken, Tom 'Brecht Machiels' Van Breussegem, Pieter 'Sponge Bob' Fannes, Joos 'Professor Barrabas' Roets, Elke 'Valentijn' Desanghere, Liesbeth 'Hans Daneels' Vandenbroucke, Robin 'Tom Van Breussegem' Broos

DTP:
An Moerenhout, Bo Vanluchene, Maarten Goethals, Nele Van Doninck, Tatiana De Wee, Tom Van Breussegem, Liesbeth Vandenbroucke, Robin Broos

Eindredactie:
An Moerenhout, Bo Vanluchene en Tatiana De Wee

Internet: www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Deurne)
Oplage:
6000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, nerds) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht vrije tribunes en lezersbrieven in te korten.

Agenda & Ad Valvas

APOLLOON

Receptie@Villa op 02/10
Peter & meternamiddag om 14u op 3/10

EKONOMIKA

Onthaalcantus@Alma 2 op 2/10

POLITIKA

Waikiki beach@Politika kaffe op 3/10

NFK

Openingsfuif "Was het nu es, ich of uber ich"@Blauwe Kater op 4/10

VRG

OpeningsTD@Musicafé, Rumba en de Blauwe Kater op 2/10

Kopstukkendebat@aula Pieter de Somer op 17/10

BABYLON

OpeningsTD@Musicafé op 1/10

Cultuuravond "Literair koken"@ Fakbar Letteren op 3/10

VTK

Nederlandstalige avond@'t Elixir op 2/10

Jeneverhonkavond @ 't Elixir op 3/10

WINA

Cantusl@Ons Huis op 2/10 om 20 uur

Grote openingsbar@de Moete op 3/10 om 22 uur

BIOS

Schachtenconvent@Pavlov op 2/10 om 20uur

FARMA

Pre 24uren-loop@Sportkot op 3/10

OpeningsTD@Der Machine op 3/10

HISTORIA

Openingscantus@Pavlov om 20.30 uur op 1/10

Berichten

IFS zoekt deelnemers

Het Interfacultair Songfestival is intussen aan zijn 25ste editie toe. De finale vindt plaats op 12 maart in het Depot. Wil je zelf je kring muzikaal verdedigen op deze 'rock-rally'? Mail dan voor info en inschrijvingen naar ifs@landbouwkring.be

LVSF discussieert

Nu dinsdag 2 oktober vindt het grote openingsdebat plaats in aula Pieter de Somer om 20 uur. De kopstukken van acht verschillende Vlaamse partijen zullen met elkaar in debat gaan. Het gaat om Bart De Wever (N-VA), Jean-Marie Dedecker (LDD), Fientje Moerman (Open Vld), Pieter De Crem (CD&V), Bruno Tobback (SP.a), Gerolf Annemans (Vlaams Belang), Tinne Van der Straeten (Groen!) en Geert Lambert (SPIRIT). VRT politiek journalist Marc Van de Looverbosch zal de moderatie verzorgen.

Novecento concerten

Het festival is goed op dreef ondertussen. De nieuwe concertlocatie van het Iers College is nu tweemaal aan de beurt: nu maandag op 1 okt voor het intieme concert met Len Tan (J.Cage) en op 8 okt met Yuzuko Horigome en Luc Devos. Zij brengen klassiekers uit de 20ste eeuw. Op 11 okt gaat de festival- en locatieproductie De geschiedenis van de soldaat in première.

CampusToneel zoekt vrijwilligers

Ben je graag bezig met theater, zowel voor als achter de schermen? Dan ben je welkom op de kennismakingsavond van CampusToneel op 4 oktober om 20:00u in de Zwartzusterkapel.

Train je in stressbeheersing

Het Psychotherapeutisch centrum voor studenten organiseert ook dit semester een training in stressbeheersing. In zes avondlessen krijg je uitgebreid informatie over stress, angst, depressieve gevoelens en slaapproblemen. Tegelijk leer je aan de hand van concrete tips en praktische vaardigheden om hier beter mee om te gaan. De training is te vergelijken met een les: je hoeft niet zelf aan het woord te komen, je mag gewoon luisteren. Bovendien krijg je een handboek als leidraad. Hiermee kan je na elke les zelf aan de slag.

Data: woe 7/11, 14/11, 21/11, 28/11, 5/12 en 12/12, telkens van 18.00u tot 20.00u. Prijs: 80 euro (het handboek en een CD-rom met relaxatie-oefeningen inbegrepen). Voor meer praktische informatie en om in te schrijven (vóór 29 okt '07!): www.kuleuven.be/gezondheid/stress.htm of bel naar 016/32 43 43.

Oplossingen

8	2	5	3	9	7	6	4	1
1	9	4	6	5	2	8	7	3
7	6	3	4	1	8	2	9	5
6	1	2	7	8	9	5	3	4
4	5	9	2	6	3	1	8	7
3	8	7	1	4	5	9	6	2
2	3	1	9	7	6	4	5	8
9	7	8	5	2	4	3	1	6
5	4	6	8	3	1	7	2	9

Cultuurkaldender

MUZIEK

Open Mic Avond
Woensdag 03/10 om 20u00 in Foyer het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Gratis pre-listening live-album van Karate in STUK

Donderdag 04/10, om 20u00, inkomhal STUK Labozaal, www.stuk.be

Gratis Ben Frost + Sunburned Hand Of The Man

Donderdag 04/10 om 20u30, STUK Labozaal

Steel
Vrijdag 05/10, Hungaria, Baron D'Eynattenstraat 6, www.hungaria.be

Down Jones
Zaterdag 06/10, Hungaria, Baron D'Eynattenstraat 6, www.hungaria.be

I'm From Barcelona
Zaterdag 06/10 om 20u00 in het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Leuven NOVECENTO: Yuzuko Horigome viool & Luc Devos piano

Maandag 08/10 om 20u30, Leuven Iers College, www.festival.be

THEATER

Ceci n'est plus Carmen
05-06/10 om 20u en 07/10 om 15u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, www.30CC.be

EXPO

In Gods naam! 1000 jaar kloosters
Vanaf 21/09, di-zo 10-18u, do 10-22u, Museum Abdij van Park, Abdij van Park 7, www.ingodsnaam.com

Erwin Wurm
21/09 t.e.m. 18/11, woe-do 14u-21u, vr-zo 14u-18u, STUK Expozaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

For all the people I won't meet (2006, loop)

04 t.e.m. 06/10 vanaf 19u00, STUK binnenplein, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Gravures sur pommes II (LLN) (2007) van Freek Wambacq

04 t.e.m. 06/10 in STUK, www.stuk.be

VARIA

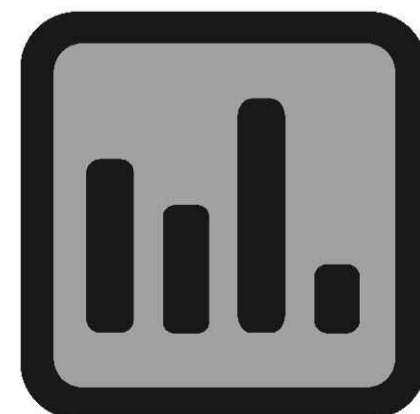
STUK Start: openingsdriedaagse
04 t.e.m. 06/10, STUK, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Culturele activiteiten en fuiven mogen ook dit jaar per mail kenbaar gemaakt worden op cultuur@veto.be!

AD FUNDUM!

**Elke
dinsdagavond
tussen 8 en 10**

**Studentenradio
op het ritme van**

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

N I C B A L T H A Z A R

“ D E F I L M I S B E T E R D A N H E T B O E K ”

Er was Niets. Daarvoor was er Niets was alles wat hij zei... En nu is er Ben X. Het verhaal van de autistische Ben werd door Nic Balthazar al drie keer verteld. Het begon met een boek dat een theaterstuk werd en nu is het een prijzenwinnende, ontroerende film.

Robby Vangeel & Bo Vanluchene

Vorige week kwam Nic Balthazar naar Studio Filmtheaters in Leuven om er een woordje uitleg te geven bij Ben X. De zaal zat vol en na de vertoning was het applaus overweldigend. Achteraf konden wij hem spreken — de schrijver-regisseur, trots en glanzend.

Nic Balthazar: «Voor mij is het duidelijk: ze zullen nooit kunnen zeggen dat het boek beter is dan de film.»

Veto: *U koos het thema autisme na een krantenartikel over de zelfmoord van een gepeste, autistische jongen.*

Balthazar: «Op een zonnige dag in Brussel vroegen Francesca Vanthielen en Leen Demaré me of ik een boek wilde schrijven en in de stoerdoenerij die mij eigen is, antwoordde ik: “Ja, wanneer moet dat af zijn?” Ze gaven me een halfjaar en toen ik dat artikelje over die jongen las, was ik geïnspireerd. Het is een dagelijkse realiteit tegenwoordig: Hans Van Themsche, Simon die twee weken geleden werd neergestoken toen hij zich wilde verweren. Hoeveel vreselijke verhalen lezen we niet over mensen die gepest worden? En dan worden we zo kwaad, maar we doen niets. Ik wou met mijn boek iets doen.»

FUCKING LOST

«Dat was de aanleiding, maar ik wist niet meer over autisme dan anderen. Inder tijd las ik de vergelijking: als we niet wisten wat blindheid is, dan zouden we ons ergeren aan blinden. Ze komen nooit op tijd, groeten nooit als je naar hen zwaait, kijken je niet in de ogen. Als iemand je dan uitlegt dat hun ogen niet werken, dan begrijp je het meteen en probeer je hen te helpen. We vinden braille en witte stokken uit en trainen honden en we leiden hen — we maken hun leven zo draaglijk mogelijk. Autisme is een onzichtbare blindheid: we merken het niet zo.»

«Autisten verstaan onze sociale codes niet. Een vriend van me vatte de film als volgt samen: “Als ge in onze wereld niet charmant zijt, you're fucking lost.” Het is inderdaad zo dat autisten niet charmant zijn, mede doordat ze absoluut niet kunnen liegen. Als ze vinden dat je een lelijk T-shirt aan hebt, zullen ze dat zeggen. En als je binnenkomt, vragen ze meteen waarom je hier bent. Dat is geen fijne verwelcoming. Ze kennen de componenten niet waarmee ons hele leven aan mekaar hangt en daardoor zijn ze degenen over wie we altijd zeggen: “Goh, ze vragen om gepest te worden.” Zo'n types kennen we allemaal. Als ik dan één ding wil zeggen is het: die mensen vragen daar niet om.»

Veto: *Hoe maak je van een jeugdboek een film voor een breder publiek?*

“Als we niet wisten wat blindheid is, zouden we ons ergeren aan blinden”

Balthazar: «Je kan *Niets was alles wat hij zei* een jeugdboek noemen omdat het verhaal zich in die leefwereld afspeelt, maar voor mij is het dat absoluut niet. Toen ik vijftien was, zwoer ik dat ik vijftienjarigen voortaan als volwassenen zou beschouwen en ik heb daar nog niet tegen gezondigd. *Niets...* is volwassen fictie voor een jong publiek en jonge fictie voor een volwassen publiek.»

Veto: *In 'de Standaard' typeerde u 'Ben X' als een*

Amerikaanse film die op een Europese manier gemaakt is.

Balthazar: «In Amerika heb je weliswaar verschillende soorten filmmakers, maar toch is er een merkbaar verschil. Een typische *atelier-scenarioschrijver* zei me ooit: “Probeer eerst een vakman te worden, daarna kan je nog een genie worden.” Field, de paus van het scenarioschrijven, heeft de ‘drie aktenstructuur’ (met opbouw, midden en wending, red.) uitgevonden. In veel Amerikaanse films kan je je chronometer er op gelijk zetten dat het drama na dertig minuten een wending krijgt.»

«In Europa wil men al snel met alle regels van de cinéma breken en revolutionaire werken maken. Ik heb veel bewondering

merabewegingen doen waar anderen miljoenen dollars voor moeten ophoesten. Wat wij gedaan hebben, is ongezien in de Vlaamse film.»

VAN LOOY

Veto: *Zal er ook een internationale carrière voor u volgen?*

Balthazar: «CAA, het grootste *agency* van Hollywood, mailt mij geregeld om te vragen wanneer we gaan samenzitten. We hebben ook al meermaals de vraag naar een (Hollywood) remake gekregen, maar ik weet van Erik Van Looy dat men de rechten vaak enkel koopt opdat een ander ze niet zou kopen. De zaak *Alzheimer* is bijvoorbeeld ook al een

tische wereldvreemdheid en een heel aparte kijk op de wereld. Als zijn portefeuille bijvoorbeeld niet in zijn rechterzak zit, en zijn sleutels niet links, dan is hij even in de war. Al is Greg voor de rest gewoon een fenomenale acteur. Hij wist ook verrassend veel over

“Een regisseur is een rotzak die teveel aandacht krijgt”

autisme. Ik wist meteen dat ik mijn hoofdrolspeler gevonden had.»

Veto: *Hoe overtuig je een groep als Sigur Rós om op de soundtrack van je film te spelen?*

Balthazar: «We hebben onze stoute schoenen aangetrokken en zijn naar Londen getrokken met luttele euro's in onze zak — het blijft maar een Vlaamse film. Hun manager zei dat het geen kwestie van geld was, omdat het wereldvreemde IJslanders waren, maar dat ze gewoon de film wilden zien. Dat heeft een tijdlang aangesleept, maar toen ze de film eindelijk gezien hadden, maakten ze een zeer redelijke prijs voor ons. Met één telefoontje was de film toen eigenlijk af.»

Veto: *Op de website kan een educatief pakket van de film afgehaald worden.*

Balthazar: «Dat is geschreven door een eminent filmprofessor, maar ‘educatief pakket’, dat vind ik een gevaarlijk woord. Het is alsof je naar bed zou gaan en daar achteraf een evaluatie over zou maken: *it kind of kills the love, you know*. Anderzijds is het voor veel leerkrachten een dagelijks gevecht om de problematiek van autisme en pesten op een sexy manier aan te kaarten.»

BAKSTEENSTRATEGIE

«*Ben X* lijkt de perfecte les-zedenleerfilm, wat zeker niet onze bedoeling is. Wij willen gewoon een spannend en liefst pakkend en zinnig verhaal vertellen. Als regisseur sta je niet te juichen om een educatieve les, maar wij denken te weten wat autisme is en de meesten weten dat niet. Daarom worden zo'n mensen te vaak gepest. We hebben voor een lespakket gezorgd, maar we hopen dat de film overeind blijft om op vrijdagavond met je lief naartoe te gaan.»

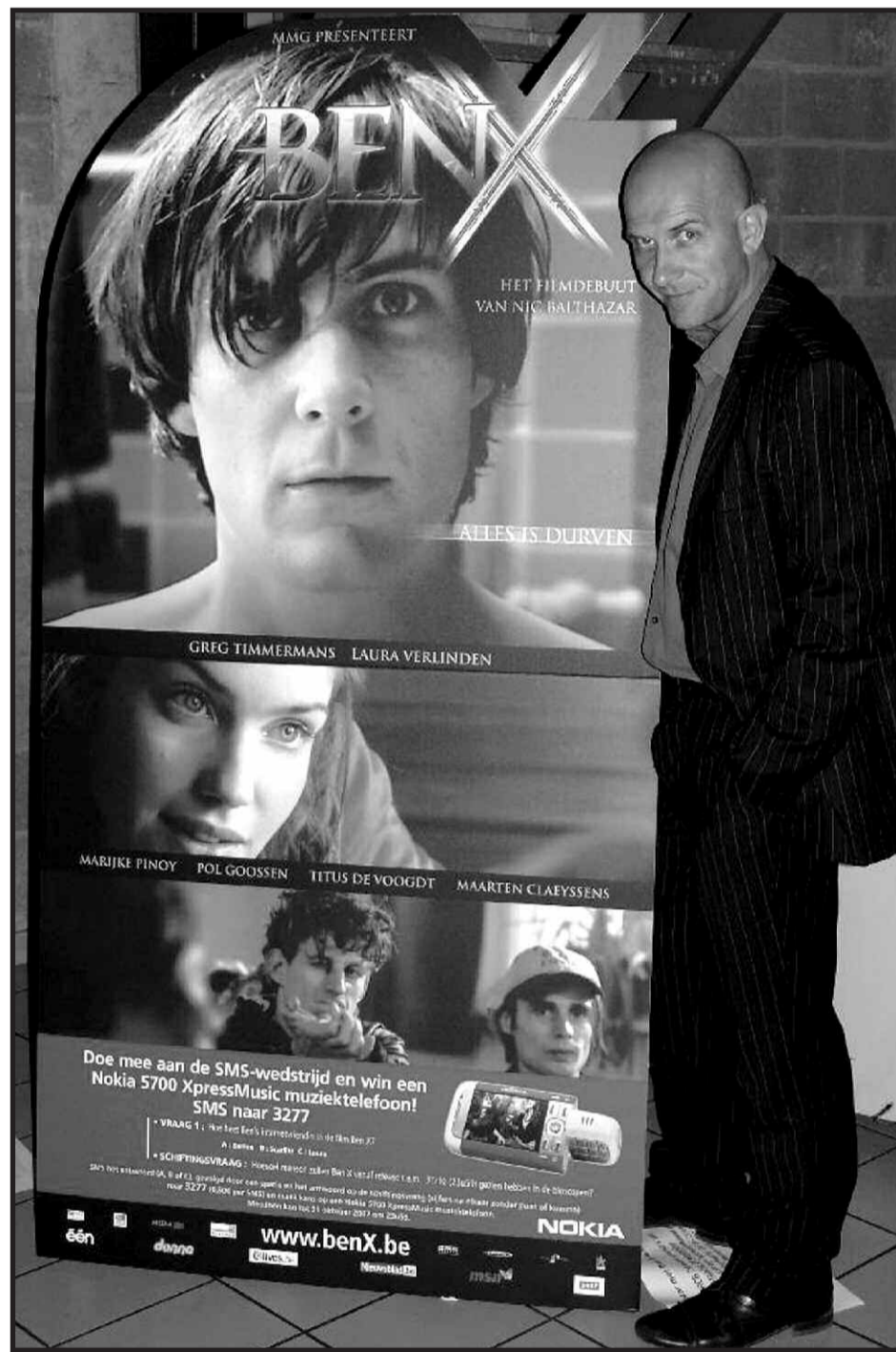
Veto: *Met het theaterstuk 'Niets' hebben jullie ook veel schoolvoorstellingen gespeeld.*

Balthazar: «Het is niet ideaal om jongeren tegen hun zin de theaterzaal binnen te sleuren. We wilden iets maken waarover ze achteraf zouden zeggen: “Dat was best oké.” Bij hen is dat een vijfsterrenrecensie.»

«*Pesten* vind ik eigenlijk een onnozel woord voor psychologische terreur die een leven helemaal kan verwoesten. Eergisteren was ik op een première van *Ben X* met mensen met autisme en één van hen vertelde me dat hij in zijn jeugd de *baksteenstrategie* was begonnen toepassen, ‘omdat je een baksteen niet kan pesten’. “Alleen,” zei hij, “in je puberteit heb je met zoveel gevoelens te maken. Die heb ik toen allemaal weggewerkt en ik heb er zestien jaar over gedaan om dat weer terug proberen te krijgen.”»

Veto: *U bent zelf nog journalist geweest. Is er een vraag die we u hadden moeten stellen?*

Balthazar: «Een film is een groepswerk: je komt aan op de eerste draaidag en er staat een heel leger klaar. De vraag zou zijn: “En, is het ongeveer wat je wou maken?” Ik zou daar *nee* op antwoorden, want hij is veel beter. Het is meer geworden dan ik ooit had durven dromen, daar ben ik erg dankbaar voor. Je krijgt allemaal cadeaus en niet enkel van je acteurs. Ook van een DOP als Lou Bergmans, een monteur als Philippe Ravooet en anderen die ik zou willen vermelden omdat iedereen het altijd maar over mij heeft, alsof ik de film alleen heb gemaakt. Een regisseur is een rotzak die teveel aandacht krijgt (*lacht*).

(foto Wim Driessens)

voor de *Greenaways* van de wereld, maar ik wou in de eerste plaats mijn verhaal vertellen. Ik heb dat op een puur cinematografische manier gedaan, maar de videogames en reportages die in de film verwerkt zijn, liggen dan weer niet zo voor de hand.»

SPIELBERG

Veto: *Hoe heb je die beelden uit videogames in de film geïntegreerd?*

Balthazar: «Dat is een idee waar ik mezelf voor feliciteer. Het is niet zozeer origineel om animatiebeelden en *live action* met elkaar te mengen, maar als Spielberg dat nodig heeft, dan belt hij *Pixar* op en stort hij enkele miljoenen op een bankrekening op de Kaaimaneilanden. Wij hebben gewoon in de *game* zelf gefilmd. Dat heeft veel voordelen: alle decors staan op je te wachten, het is er altijd mooi weer, je acteurs zijn onvermoeibaar en hebben geen ego's en je kan met je muis ca-

hele tijd verkocht. Zo'n film blijft dan in de zogeheten *development hell* waarbij voortdurend van acteurs gewisseld wordt en vaak onderhandeld wordt tot er uiteindelijk niks gebeurt.»

Veto: *In het theaterstuk speelde Roel Vanderstukken de hoofdrol. Waarom niet in de film?*

Balthazar: «Roel Vanderstukken is zowat de George Clooney van de lage landen. Het probleem was zelfs niet eens de zwaartekracht bij Roel, het ging enkel om een rimpel hier en daar, hij was op film niet meer geloofwaardig genoeg als tiener. We moesten iemand vinden die net zo goed was als hij. Toen dacht ik: in *Le Huitième Jour* had Pascal Duquenne echt het Downsyndroom en Marlee Matlin in *Children of a lesser God* was echt doof, dus waarom misschien niet gaan voor een acteur met echt autisme?»

«Iemand sprak me toen over Greg Timmermans. Hij heeft weliswaar helemaal geen autisme, maar hij heeft wel een soort fantas-